

**PREZENTAREA ACTELOR NORMATIVE
DE INTERES PENTRU ACTIVITATEA
NOTARIALĂ MODIFICATE, COMPLETATE
SAU ABROGATE PRIN LEGEA NR. 71/2011¹
DE APLICARE A CODULUI CIVIL**

**A) Dispoziții generale cuprinse în art. 1–7 din Legea nr. 71/2011
privind modul de aplicare a Codului civil:**

Art. 1. – Prezenta lege cuprinde dispozițiile privind punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind **Codul civil**², publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 24 iulie 2009, denumită în continuare Codul civil, având ca principal obiect punerea de acord a legislației civile existente cu prevederile acestuia, precum și soluționarea conflictului de legi rezultând din intrarea în vigoare a Codului civil.

Art. 2. – Ori de câte ori legi speciale sau complementare Codului civil fac trimitere la „Codicele civil” sau „Codul civil”, denumit în continuare **Codul civil din 1864**, sau la dispoziții abrogate ori modificate prin prezenta lege, trimiterea se consideră a fi făcută la dispozițiile corespunzătoare care le înlocuiesc.

Art. 3. – Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a Codului civil nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.

Art. 4. – La data intrării în vigoare a **Codului civil**, actele juridice nule, anulabile sau afectate de alte cauze de ineficacitate, prevăzute de **Codul civil din 1864**, precum și de alte acte normative, rămân supuse dispozițiilor legii vechi, neputând fi considerate valabile ori, după caz, eficace potrivit Codului civil sau dispozițiilor prezentei legi.

Art. 5. – (1) Dispozițiile **Codului civil** se aplică tuturor actelor și faptelor încheiate sau, după caz, produse ori săvârșite după intrarea sa

¹ Potrivit art. 221 din Legea nr. 71/2011, acest act normativ intră în vigoare la data de 1 octombrie 2011, cu excepția art. 214, 216–218, 224, art. 225 alin. (1) și (2), art. 226 și 228, care au intrat în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv de la data de 13 iunie 2011.

² Potrivit art. 218 din Legea nr. 71/2011, Codul civil a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din data de 15 iulie 2011, iar potrivit art. 220, Codul civil intră în vigoare începând cu data de 1 octombrie 2011.

în vigoare, precum și situațiilor juridice născute după intrarea sa în vigoare.

(2) Dispozițiile **Codului civil** sunt aplicabile și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acestuia, derivate din starea și capacitatea persoanelor, din căsătorie, filiație, adopție și obligația legală de întreținere, din raporturile de proprietate, inclusiv regimul general al bunurilor, și din raporturile de vecinătate, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 6. – (1) În cuprinsul actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a **Codului civil**, referirile la comercianți se consideră a fi făcute la persoanele fizice sau, după caz, la persoanele juridice supuse înregistrării în registrul comerțului, potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. **26/1990** privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică termenului „comerciant” prevăzut în:

a) Legea nr. **84/1998** privind mărcile și indicațiile geografice, republicată;

b) Ordonanța Guvernului nr. **130/2000** privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, republicată, cu modificările ulterioare;

c) Legea nr. **193/2000** privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată, cu modificările ulterioare;

d) Legea pomiculturii nr. **348/2003**, republicată, cu modificările ulterioare;

e) Legea nr. **296/2004** privind Codul consumului, republicată, cu modificările ulterioare;

f) Legea nr. **363/2007** privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările ulterioare;

g) Legea nr. **158/2008** privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă;

h) Legea nr. **321/2009** privind comercializarea produselor alimentare, cu modificările și completările ulterioare;

i) orice alte acte normative în care termenul „comerciant” are un înțeles specific dispozițiilor cuprinse în aceste din urmă acte normative.

Art. 7. – În cuprinsul actelor normative aplicabile la data intrării în vigoare a **Codului civil**:

a) referirile la „societatea civilă fără personalitate juridică” se consideră a fi făcute la „societatea simplă”;

b) referirile la „societatea civilă cu personalitate juridică” se consideră a fi făcute la „societatea cu personalitate juridică”;

c) referirile la „societatea civilă profesională” se consideră a fi făcute la „societatea profesională, cu sau fără personalitate juridică”, după caz.

B) Interdicții de înstrăinare, instituite prin diverse legi speciale, abrogate prin Legea nr. 71/2011:

B.1) Prin art. 90 din Legea nr. 71/2011 se abrogă interdicția din Legea nr. 341/2004 privind înstrăinarea timp de 10 ani de la data dobândirii de către eroii/luptătorii revoluției române a spațiilor comerciale sau de prestări servicii, precum și a suprafețelor de teren atribuite în condițiile Legii nr. 341/2004.

În continuare redăm **forma modificată** a art. 90 din Legea nr. 71/2011, **în vigoare de la 1 octombrie 2011**, iar în subsol forma anterioară a textelor modificate³:

„**Art. 90** – Literele c) și g) ale alineatului (1) al articolului 5 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. **341/2004**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

«**c)** cumpărarea sau închirierea cu prioritate, fără licitație, din fondul de stat, a unui spațiu comercial sau de prestări de servicii corespunzător, cu o suprafață utilă de până la 100 m², inclusiv în indiviziune, sau concesionarea ori închirierea cu prioritate, fără licitație, a unei suprafețe de teren de până la 100 m² din domeniul public pentru construirea unui spațiu comercial sau de prestări de servicii;

³ Forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 71/2011, având evidențiate modificările intervenite:

„**Art. 5** – (1) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), precum și la art. 4 alin. (1) beneficiază, pe lângă indemnizația calculată conform prevederilor art. 4, și de următoarele drepturi:

c) cumpărarea sau închirierea cu prioritate, fără licitație, din fondul de stat, a unui spațiu comercial sau de prestări servicii corespunzător, cu o suprafață utilă de până la 100 m², inclusiv în indiviziune, sau concesionarea ori închirierea cu prioritate, fără licitație, a unei suprafețe de teren de până la 100 m² din domeniul public pentru construirea unui spațiu comercial sau de prestări servicii, ~~cu o clauză de neînstrăinare timp de 10 ani de la data dobândirii;~~

g) atribuirea, în limita posibilităților, în proprietate ~~și cu clauză de neînstrăinare timp de 10 ani de la data dobândirii~~, a 10.000 m² de teren în extravilan și 500 m² de teren în intravilan – acesta din urmă pentru destinația de locuință, dacă nu a avut sau nu are în proprietate un alt spațiu locativ;”

g) atribuirea, în limita posibilităților, în proprietate a 10.000 m² de teren în extravilan și 500 m² de teren în intravilan – acesta din urmă pentru destinația de locuință, dacă nu a avut sau nu are în proprietate un alt spațiu locativ;»”

B.2) Prin art. 230 lit. t) din Legea nr. 71/2011 se abrogă art. 32 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, fiind astfel abrogată **interdicția de înstrăinare timp de 10 ani, de la data dobândirii, a terenurilor atribuite în condițiile Legii nr. 18/1991.**

În continuare redăm art. 230 lit. t) din Legea nr. 71/2011 prin care, începând cu data de 1 octombrie 2011, se abrogă art. 32 din Legea nr. 18/1991, iar în subsol conținutul articolului abrogat⁴:

„Art. 230 – La data intrării în vigoare a Codului civil se abrogă:

t) art. 32 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările următoare;

.....”

B.3) Prin art. 230 lit. Ț) din Legea nr. 71/2011 se abrogă art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, fiind astfel abrogată **interdicția de înstrăinare, timp de 10 ani, de către chiriași, a apartamentelor dobândite în condițiile Legii nr. 112/1995.**

În continuare redăm art. 230 lit. Ț) din Legea nr. 71/2011 prin care, începând cu data de 1 octombrie 2011, se abrogă art. 9 alin. (8) din Legea nr. 112/1995, iar în subsol conținutul articolului abrogat⁵:

⁴ Conținutul integral al **art. 32 din Legea fondului funciar nr. 18/1991** abrogat, începând cu data de 1 octombrie 2011, prin art. 230 lit. t) din Legea nr. 71/2011:

„Art. 32 (1) Terenul atribuit conform art. 19 alin. (1), art. 21 și art. 43 nu poate fi înstrăinat prin acte în termen de 10 ani, socotiți de la începutul anului următor celui în care s-a făcut înscrisura proprietății, sub sancțiunea nulității absolute a actului de înstrăinare.

(2) Constatarea nulității poate fi cerută în justiție de către primărie, prefectură, procuror, precum și de către oricare persoană interesată.”

⁵ Conținutul integral al **art. 9 alin. (8) din Legea nr. 112/1995** abrogat, începând cu data de 1 octombrie 2011, prin art. 230 lit. Ț) din Legea nr. 71/2011:

„Art. 9 – Chiriașii titulari de contract ai apartamentelor ce nu se restituie în natură foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora pot opta, după expirarea termenului prevăzut la art. 14, pentru cumpărarea acestor apartamente cu plata integrală sau în rate a prețului.

Apartamentele dobândite în condițiile alin. (1) nu pot fi înstrăinate 10 ani de la data cumpărării.”

„Art. 230 – La data intrării în vigoare a Codului civil se abrogă:

.....
f) art. 9 alin. 8 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995, cu modificările ulterioare;
.....”

C) Dispoziții tranzitorii de punere în aplicare a unor cărți din Codul civil, instituite prin Legea nr. 71/2011:

C.1) Dispoziții de punere în aplicare a titlului preliminar al Codului civil instituite prin art. 8 din Legea nr. 71/2011:

Art. 8. – (1) Noțiunea „profesionist” prevăzută la art. 3 din **Codul civil** include categoriile de comerciant, întreprinzător, operator economic, precum și orice alte persoane autorizate să desfășoare activități economice sau profesionale, astfel cum aceste noțiuni sunt prevăzute de lege, la data intrării în vigoare a **Codului civil**.

(2) În toate actele normative în vigoare, expresiile „acte de comerț”, respectiv „fapte de comerț” se înlocuiesc cu expresia „activități de producție, comerț sau prestări de servicii”.

C.2) Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a cărții I „Despre persoane” a Codului civil, instituite prin art. 13–19 din Legea nr. 71/2011:

Art. 13. – (1) Drepturile personalității sunt supuse legii în vigoare la data exercitării lor.

(2) Orice atingere adusă drepturilor personalității este supusă legii în vigoare la data săvârșirii acesteia.

Art. 14. – Dispozițiile art. 76 din **Codul civil** nu se aplică în cazul în care punerea la dispoziție a informației sau a materialului s-a făcut anterior datei intrării în vigoare a **Codului civil**, chiar dacă utilizarea informației ori a materialului se realizează după această dată.

Art. 15. – Dispozițiile art. 78–81 din **Codul civil** sunt aplicabile și în privința persoanelor decedate anterior datei intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 16. – Persoanele aflate la data intrării în vigoare a **Codului civil** sub tutelă, curatelă, interdicție sau alte măsuri de ocrotire sunt supuse, în ceea ce privește capacitatea lor, dispozițiilor Codului civil.

Art. 17. – Dispozițiile privitoare la consiliul de familie se aplică tutelei și curatele instituite după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 18. – Dispozițiile **Codului civil** privitoare la regimul juridic general aplicabil persoanelor juridice se aplică și persoanelor juridice în ființă la data intrării sale în vigoare, însă numai în măsura în care prin legile aplicabile fiecărei persoane juridice nu se prevede altfel.

Art. 19. – Dispozițiile art. 252–257 din **Codul civil** se aplică faptelor săvârșite după intrarea în vigoare a acestuia.

C.3) Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a cărții a II-a „Despre familie” a Codului civil, instituite prin art. 24–51 din Legea nr. 71/2011:

Art. 24. – Dispozițiile privind logodna sunt aplicabile numai în cazul în care aceasta a fost încheiată după data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 25 – (1) Validitatea căsătoriei încheiate înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil** se stabilește potrivit dispozițiilor legii în vigoare la data încheierii ei.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care, după intrarea în vigoare a **Codului civil**, a intervenit un fapt care, potrivit dispozițiilor acestuia, acoperă nulitatea, căsătoria nu mai poate fi constatată nulă sau nu mai poate fi anulată după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

(3) În cazul în care faptul prin care se acoperă nulitatea presupune curgerea unui termen, căsătoria nu mai poate fi constatată nulă sau nu mai poate fi anulată după trecerea acelui termen de la data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 26. – Existența tutelei constituie cauză de nulitate relativă a căsătoriei numai în cazul căsătoriilor încheiate după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 27. – Indiferent de data încheierii căsătoriei, în ceea ce privește relațiile lor personale și patrimoniale, soții sunt supuși dispozițiilor Codului civil, de la data intrării sale în vigoare.

Art. 28. – Dispozițiile art. 315 alin. (1) din **Codul civil** sunt aplicabile și în cazul căsătoriilor încheiate înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil**, dacă imposibilitatea unuia dintre soți de a-și manifesta voința intervine sau se menține și după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 29. – Dispozițiile art. 316 din **Codul civil** sunt aplicabile și în cazul căsătoriilor în ființă la data intrării în vigoare a **Codului civil** dacă actele juridice care pun în pericol grav interesele familiei sunt săvârșite de unul dintre soți după această dată.

Art. 30. – Dispozițiile art. 322 din **Codul civil** sunt aplicabile și în cazul căsătoriilor în ființă la data intrării în vigoare a **Codului civil**, dacă actele de dispoziție asupra locuinței familiei ori asupra bunurilor care mobilează sau decorează locuința familiei ori deplasarea acestora din locuință au intervenit după această dată.

Art. 31. – Dispozițiile art. 323 din **Codul civil** sunt aplicabile contractelor de închiriere încheiate după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 32. – Dispozițiile art. 324 din **Codul civil** sunt aplicabile și în cazul căsătoriilor în ființă la data intrării în vigoare a **Codului civil**, dacă atribuirea beneficiului contractului de închiriere se face după această dată.

Art. 33. – Dispozițiile art. 340 și 341 din **Codul civil** sunt aplicabile și căsătoriilor în ființă la data intrării în vigoare a **Codului civil**, ori de câte ori actul juridic sau faptul juridic în temeiul căruia a fost dobândit bunul intervine după această dată.

Art. 34. – Dispozițiile art. 345–350 din **Codul civil** sunt aplicabile și căsătoriilor în ființă la data intrării în vigoare a **Codului civil**, dacă actul sau faptul juridic cu privire la un bun comun a intervenit după această dată.

Art. 35. – Dispozițiile art. 351–354 din **Codul civil** sunt aplicabile și căsătoriilor în ființă la data intrării în vigoare a **Codului civil**, dacă datoria s-a născut după această dată.

Art. 36. – (1) Dispozițiile art. 358 din **Codul civil** sunt aplicabile și căsătoriilor în ființă la data intrării în vigoare a **Codului civil**, dacă actul de împărțire a bunurilor comune se încheie după această dată.

(2) În cazul cererilor de împărțire a bunurilor comune aflate în curs de judecată în primă instanță la data intrării în vigoare a **Codului civil**, instanța de judecată poate dispune împărțirea bunurilor comune în timpul căsătoriei, fără a mai fi necesară examinarea motivelor temeinice.

Art. 37. – Dispozițiile art. 369 din **Codul civil** privind modificarea convențională a regimului matrimonial sunt aplicabile și căsătoriilor în ființă la data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 38. – Dispozițiile art. 370–372 din **Codul civil** privind separația judiciară de bunuri sunt aplicabile și căsătoriilor în ființă la data intrării în vigoare a **Codului civil**, dacă actele prin care se pun în pericol interesele patrimoniale ale familiei sunt încheiate de unul dintre soți după această dată.

Art. 39. – (1) Dispozițiile **Codului civil** privind divorțul se aplică fără a se deosebi între căsătoriile încheiate înainte sau după intrarea sa în vigoare.

(2) Divorțul pronunțat anterior intrării în vigoare a **Codului civil** produce efectele stabilite de legea în vigoare la data când s-a pronunțat hotărârea rămasă irevocabilă.

Art. 40. – În cazul cererilor de divorț formulate anterior intrării în vigoare a **Codului civil**, instanța poate să dispună divorțul prin acordul soților, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 373 lit. a) și art. 374 din **Codul civil**.

Art. 41. – Dispozițiile **Codului civil** privind divorțul prin acordul soților pe cale administrativă sau prin procedură notarială sunt aplicabile și căsătoriilor în ființă la data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 42. – În cazul cererilor de divorț formulate anterior intrării în vigoare a **Codului civil**, instanța de judecată poate să dispună divorțul în temeiul prevederilor art. 373 lit. b) și art. 379 alin. (1) din **Codul civil**, chiar dacă reține culpa exclusivă a reclamantului, în măsura în care motivele de divorț subzistă și după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 43. – Dispozițiile art. 385 din **Codul civil** privind încetarea regimului matrimonial se aplică numai în cazul divorțului care intervine după data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 44. – Dispozițiile art. 386 din **Codul civil** sunt aplicabile numai în cazul în care cererea de divorț este introdusă după intrarea în vigoare a **Codului civil**, iar actele juridice sunt încheiate de un soț în fraudă celui alt soț după data introducerii cererii de divorț.

Art. 45. – Dispozițiile art. 388 din **Codul civil** privind acordarea despăgubirilor sunt aplicabile în cazul în care motivele de divorț s-au ivit după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 46. – Dispozițiile hotărârilor judecătorești privitoare la relațiile personale și patrimoniale dintre copii și părinții lor divorțați înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil** pot fi modificate potrivit dispozițiilor art. 403 din **Codul civil**.

Art. 47. – Stabilirea filiației, tăgăduirea paternității sau orice altă acțiune privitoare la filiație este supusă dispozițiilor **Codului civil** și produce efectele prevăzute de acesta numai în cazul copiilor născuți după intrarea lui în vigoare.

Art. 48. – Dispozițiile art. 455 din **Codul civil** sunt aplicabile și în cazul în care minorul dobândește capacitate de exercițiu anticipată, potrivit art. 40 din **Codul civil**.

Art. 49. – Adopțiile încuviințate înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil** rămân supuse, în ceea ce privește validitatea lor, legii în vigoare la data când au fost încuviințate.

Art. 50. – Dispozițiile art. 503 alin. (2) din **Codul civil** privind prezumția de mandat tacit reciproc între părinți sunt aplicabile în cazul actelor curente încheiate de unul dintre părinți, după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 51. – Dispozițiile art. 531 din **Codul civil** privind modificarea și încetarea pensiei de întreținere sunt aplicabile și în cazul pensiilor de întreținere stabilite prin hotărâre judecătorească anterior intrării în vigoare a **Codului civil**.

C.4) Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a cărții a III-a „Despre bunuri” a Codului civil, instituite prin art. 55–82 din Legea nr. 71/2011:

Art. 55. – Dispozițiile art. 553 alin. (2) din **Codul civil** se aplică numai moștenirilor deschise după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 56. – (1) Dispozițiile art. 557 alin. (4), art. 565, art. 885 alin. (1) și art. 886 din **Codul civil** se aplică numai după finalizarea lucrărilor de cadastru pentru fiecare unitate administrativ-teritorială și deschiderea, la cerere sau din oficiu, a cărților funciare pentru imobilele respective, în conformitate cu dispozițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Până la data prevăzută la alin. (1), înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate și a altor drepturi reale, pe baza actelor prin care s-au transmis, constituit ori modificat în mod valabil, se face numai în scop de opozabilitate față de terți.

Art. 57. – Dispozițiile art. 576 din **Codul civil** se aplică situațiilor născute după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 58. – În toate cazurile în care accesiunea imobiliară artificială presupune exercitarea unui drept de opțiune de către proprietarul imobilului, efectele accesiunii sunt guvernate de legea în vigoare la data începerii lucrării.

Art. 59. – Dispozițiile art. 602–625 din **Codul civil** nu se aplică situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acestuia.

Art. 60. – (1) Valabilitatea și efectele juridice ale clauzei de inalienabilitate instituite prin convenție sunt guvernate de legea în vigoare la momentul încheierii convenției.

(2) Valabilitatea clauzei de inalienabilitate instituite prin testament este guvernată de legea în vigoare la data încheierii acestuia, iar efectele clauzei sunt guvernate de legea în vigoare la data deschiderii succesiunii.

Art. 61. – Dispozițiile art. 630 din **Codul civil** se aplică numai inconvenientelor cauzate după data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 62. – Dispozițiile art. 641 din **Codul civil** se aplică numai actelor juridice încheiate după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 63. – Dispozițiile art. 643 alin. (1) și (2) din **Codul civil** se aplică și în cazurile în care hotărârea judecătorească nu a rămas definitivă până la data intrării în vigoare a **Codului civil**, iar cele ale art. 643 alin. (3) se aplică și în situațiile în care pricina nu a fost soluționată în primă instanță până la data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 64. – Dispozițiile art. 660–666 din **Codul civil** se aplică situațiilor juridice născute după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 65. – Dispozițiile art. 667 și 668 din **Codul civil** se aplică numai actelor juridice încheiate după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 66. – (1) Dispozițiile art. 669–686 din **Codul civil** sunt aplicabile convențiilor de partaj încheiate după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

(2) De asemenea, dispozițiile art. 669–686 din **Codul civil** se aplică și partajului judiciar, atunci când cererea de chemare în judecată a fost introdusă după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 67. – Dispozițiile art. 687–692 din **Codul civil** nu aduc atingere prevederilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2011 pentru protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unuiu sau a mai multor spații de cazare, a contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, a contractelor de revânzare, precum și a contractelor de schimb.

Art. 68. – Dispozițiile art. 693–702 din **Codul civil** nu se aplică drepturilor de suprafață constituite înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 69. – Drepturile de uzufruct în ființă și după intrarea în vigoare a **Codului civil** se exercită potrivit dispozițiilor acestuia, dacă nu se prevede altfel prin prezenta lege.

Art. 70. – Dispozițiile art. 714 din **Codul civil** se aplică indiferent de data constituirii uzufructului. În cazul uzufructului constituit prin convenție încheiată anterior intrării în vigoare a **Codului civil**, acesta este și rămâne incesibil, mai puțin în cazul în care părțile convin altfel.

Art. 71. – Dispozițiile art. 715 alin. (2)–(4) din **Codul civil** se aplică numai în cazurile în care încheierea sau reînnoirea contractelor de locațiune ori de arendare are loc după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 72. – Dispozițiile art. 746 alin. (1) lit. e) din **Codul civil** se aplică drepturilor de uzufruct constituite ulterior intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 73. – Dispozițiile art. 747 din **Codul civil** sunt aplicabile și în cazul uzufructului constituit anterior intrării în vigoare a **Codului civil**, dacă abuzul de folosință este săvârșit ulterior acestei date.

Art. 74. – Dispozițiile art. 748 alin. (2) din **Codul civil** se aplică în toate cazurile în care bunul a fost distrus ulterior intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 75. – Dispozițiile art. 770 alin. (1) lit. f) din **Codul civil** se aplică numai drepturilor de servitute constituite ulterior intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 76. – Dispozițiile art. 876–915 din **Codul civil** privitoare la cazurile, condițiile, efectele și regimul înscrierilor în cartea funciară se aplică numai actelor și faptelor juridice încheiate sau, după caz, săvârșite ori produse după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 77. – Înscrierile în cartea funciară efectuate în temeiul unor acte ori fapte juridice încheiate sau, după caz, săvârșite ori produse anterior intrării în vigoare a **Codului civil** vor produce efectele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii acestor acte ori, după caz, la data săvârșirii

sau producerii acestor fapte, chiar dacă aceste înscrieri sunt efectuate după data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 78. – (1) Privilegiile speciale imobiliare și ipotecile legale născute până la intrarea în vigoare a **Codului civil** pot fi înscrise și după această dată, fie în vechile registre de publicitate imobiliară, dacă pentru imobilele grevate nu sunt deschise cărți funciare noi în condițiile art. 58¹ din Legea nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fie în noile cărți funciare, potrivit dispozițiilor acestei din urmă legi.

(2) Privilegiile speciale imobiliare, înscrise fie în vechile registre de publicitate imobiliară, fie în noile cărți funciare până la intrarea în vigoare a **Codului civil** sau, după caz, în condițiile prevăzute la alin. (1), se convertesc de plin drept în ipoteci legale după expirarea unui termen de un an de la intrarea în vigoare a **Codului civil** sau, după caz, de la data înscrierii și se vor supune dispozițiilor **Codului civil**.

(3) De la data intrării în vigoare a **Codului civil**, privilegiile speciale imobiliare prevăzute în legi speciale devin ipoteci legale și vor fi supuse regimului prevăzut de **Codul civil** pentru ipoteci legale.

Art. 79. – (1) În cazul în care, pentru prima dată, s-au înscris în cartea funciară, fără cauză legitimă, drepturi reale potrivit art. 58¹ din Legea nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, terții dobânditori cu titlu oneros ai vreunui drept real imobiliar, întemeindu-se, cu bună-credință, pe cuprinsul cărții funciare, nu se pot prevala contra adevăraților proprietari, străini de cartea funciară, de dispozițiile art. 901 din **Codul civil** sau ale art. 31 din Legea nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după caz, cât timp nu s-a împlinit termenul de uzucapiune tabulară prevăzut de **Codul civil** sau dacă în acest termen s-a înscris o acțiune prin care se contestă cuprinsul cărții funciare.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu sunt aplicabile și înscrierilor efectuate înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil**. În acest caz, sunt aplicabile dispozițiile de drept comun privitoare la uzucapiune, în vigoare la data intrării în posesia imobilului.

Art. 80. – Cererile de înscriere, precum și acțiunile în justiție, întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de data introducerii lor, vor fi soluționate potrivit normelor materiale în vigoare la data încheierii actului sau, după caz, la data săvârșirii ori producerii faptului juridic generator al dreptului supus înscrierii, cu respectarea normelor procedurale în vigoare în momentul introducerii lor.

Art. 81. – Dispozițiile art. 920 din **Codul civil** se aplică numai cazurilor de intervertire apărute ulterior intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 82. – Dispozițiile art. 930–934 din **Codul civil** referitoare la uzucapiunea imobiliară se aplică numai în cazurile în care posesia a început după data intrării în vigoare a acestuia. Pentru cazurile în care

posesia a început înainte de această dată, sunt aplicabile dispozițiile referitoare la uzucapiune în vigoare la data începerii posesiei. În cazul imobilelor pentru care, la data începerii posesiei, nu erau deschise cărți funciare, rămân aplicabile dispozițiile în materie de uzucapiune din Codul civil din 1864.

C.5) Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a cărții a IV-a „Despre moștenire și liberalități” a Codului civil, instituite prin art. 91–98 din Legea nr. 71/2011:

Art. 91. – *Moștenirile deschise înainte de intrarea în vigoare a Codului civil sunt supuse legii în vigoare la data deschiderii moștenirii.*

Art. 92. – *Dispozițiile art. 954 alin. (3) și (4) din Codul civil se aplică numai procedurilor succesorale notariale sau judiciare începute după intrarea în vigoare a Codului civil.*

Art. 93. – *Prevederile art. 958 și 959 din Codul civil se aplică numai faptelor săvârșite după intrarea în vigoare a Codului civil.*

Art. 94. – *Plafonul valoric al bunurilor mobile corporale prevăzut la art. 1.011 alin. (4) din Codul civil va fi actualizat periodic, prin hotărâre a Guvernului.*

Art. 95. – *Înlăturarea efectelor nedemnității prin testament autentic sau printr-un act autentic notarial este supusă înscrierii în Registrul național notarial prevăzut la art. 1.046 din Codul civil.*

Art. 96. – *Prevederile art. 829 din Codul civil din 1864 nu se aplică în cazul în care copilul s-a născut după intrarea în vigoare a Codului civil.*

Art. 97. – *Execuțiunile testamentare începute înainte de data intrării în vigoare a Codului civil nu pot dura mai mult de 2 ani calculați de la această dată, cu posibilitatea de prelungire în condițiile art. 1.079 alin. (3) din Codul civil.*

Art. 98. – *În cazul moștenirilor care se deschid după data intrării în vigoare a Codului civil, executorii cu sau fără sezină, instituți prin testamente anterioare acestei date, au atribuțiile prevăzute la art. 1.080 din Codul civil, cu excepția cazului în care atribuțiile au fost limitate expres de testator.*

C.6) Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a cărții a V-a „Despre obligații” a Codului civil, instituite prin art. 102–189 din Legea nr. 71/2011:

Art. 102. – **(1)** *Contractul este supus dispozițiilor legii în vigoare la data când a fost încheiat în tot ceea ce privește încheierea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea sa.*

(2) Modificarea contractului se face cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute de legea în vigoare la data modificării. În privința elementelor ce nu fac obiectul modificării, sunt aplicabile dispozițiile alin. (1).

Art. 103. – Obligațiile născute din faptele juridice extracontractuale sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data producerii ori, după caz, a săvârșirii lor.

Art. 104. – (1) Constituirea, conținutul și opozabilitatea drepturilor reale de garanție sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data când s-au născut.

(2) Formalitățile de publicitate pentru opozabilitate față de terți a drepturilor reale de garanție sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data efectuării acestora.

(3) Drepturile reale de garanție își păstrează rangul de prioritate dobândit conform legii în vigoare la momentul realizării formalităților de publicitate.

Art. 105. – Dispozițiile art. 1.182 alin. (2) și (3) din **Codul civil** nu sunt aplicabile contractelor a căror negociere a început înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 106. – Dispozițiile art. 1.186 alin. (1) și ale art. 1.193 alin. (2) din **Codul civil** nu sunt aplicabile contractelor în cazul în care oferta de a contracta a fost expediată înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 107. – Dispozițiile art. 1.271 din **Codul civil** privitoare la impreviziune se aplică numai contractelor încheiate după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 108. – Dispozițiile art. 1.274 din **Codul civil** privitoare la transferul riscurilor în contractele translativ de proprietate se aplică numai contractelor încheiate după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 109. – Dispozițiile art. 1.289–1.294 din **Codul civil** se aplică numai în cazul în care contractul secret este încheiat după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 110. – Dispozițiile art. 1.330–1.340 din **Codul civil** nu sunt aplicabile gestiunii de afaceri începute înainte de data intrării în vigoare a acestuia.

Art. 111. – Dispozițiile art. 1.420 din **Codul civil** sunt aplicabile și în cazul contractelor încheiate înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil**, dacă ziua în care evenimentul ar fi trebuit să se realizeze este ulterioară acelei date.

Art. 112. – Dispozițiile art. 1.492 alin. (2) și ale art. 1.493 din **Codul civil** se aplică și în cazul în care obligația s-a născut înainte de data intrării în vigoare a acestuia, dacă darea în plată are loc ulterior acestei date.

Art. 113. – Imputația plății este supusă dispozițiilor art. 1.506–1.509 din **Codul civil** dacă plata se face după data intrării în vigoare a acestuia, indiferent de data nașterii obligațiilor.

Art. 114. – Dispozițiile art. 1.521–1.526 din **Codul civil** sunt aplicabile în cazul obligațiilor devenite scadente după data intrării sale în vigoare, indiferent de data nașterii obligației.

Art. 115. – Clauza penală convenită după intrarea în vigoare a **Codului civil** produce efectele prevăzute de acesta, indiferent de data nașterii obligației principale.

Art. 116. – Dispozițiile art. 1.558–1.565 din **Codul civil** se aplică și creditorilor ale căror creanțe s-au născut înainte de data intrării sale în vigoare, dacă scadența se situează după această dată.

Art. 117. – (1) Creanța transmisă prin cesiune sau subrogație, intervenită după data intrării în vigoare a **Codului civil**, își păstrează regimul stabilit de normele în vigoare la data nașterii creanței.

(2) Obligația transmisă prin preluare de datorie își păstrează regimul stabilit de normele în vigoare la data nașterii obligației.

Art. 118. – Obligațiile extracontractuale născute înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil** sunt supuse modurilor de stingere prevăzute de acesta.

Art. 119. – Formalitățile de publicitate necesare pentru opozabilitatea rezervei proprietății potrivit art. 1.684 din **Codul civil** se aplică și contractelor de vânzare cu rezerva proprietății încheiate înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil**, dacă rezerva proprietății nu devenise opozabilă potrivit legii anterioare.

Art. 120. – Dispozițiile art. 1.690 alin. (2) și (3) și art. 1.691 din **Codul civil** se aplică și contractelor încheiate înainte de data intrării sale în vigoare, dacă preluarea bunului are loc după această dată.

Art. 121. – Dispozițiile art. 1.710, 1.711, art. 1.712 alin. (2) și art. 1.713 din **Codul civil** se aplică și în cazurile în care viciile ascunse au fost descoperite după data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 122. – Dispozițiile art. 1.717 din **Codul civil** se aplică și contractelor încheiate înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil**, în cazul în care comportamentul cumpărătorului care pricinuieste defecțiunea intervine după această dată.

Art. 123. – (1) De la data intrării în vigoare a **Codului civil**, prevederile referitoare la dreptul de preempțiune cuprinse în legile speciale aflate în vigoare la această dată se completează cu dispozițiile art. 1.730–1.740 din **Codul civil**.

(2) Pentru dreptul de preempțiune creat prin convenție, dispozițiile art. 1.730–1.740 din **Codul civil** se aplică numai în situația în care convenția a fost încheiată după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

(3) Dreptul de preempțiune prevăzut la alin. (1) și (2) este supus dispozițiilor art. 1.730–1.740 din **Codul civil** numai cu privire la contractele de vânzare încheiate după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 124. – Pentru cesiunile de drepturi litigioase încheiate înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil** își păstrează aplicabilitatea dispozițiile art. 1.402–1.404 din **Codul civil din 1864**.

Art. 125. – Dacă legea nu prevede altfel, dispozițiile art. 1.734 din **Codul civil** se aplică și drepturilor de preempțiune izvorâte din contracte încheiate înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil**.

Art. 126. – Contractul de report este supus legii în vigoare la data încheierii sale prin remiterea titlurilor către reportat.

Art. 127. – Formalitățile pentru transferul titlurilor sau al valorilor mobiliare se îndeplinesc conform legii în vigoare la data transferului, indiferent de legea care guvernează contractul de report.

Art. 128. – Dispozițiile art. 1.807 din **Codul civil** sunt aplicabile contractelor de sublocațiune încheiate după data intrării în vigoare a **Codului civil**, chiar și în cazurile în care contractul de locațiune s-a încheiat anterior acestei date.

Art. 129. – Dispozițiile art. 1.810 din **Codul civil** sunt aplicabile în cazul tuturor contractelor de locațiune al căror termen se împlinește după data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 130. – Dacă formalitățile de opozabilitate nu au fost îndeplinite cu privire la un contract de locațiune în curs de executare la data intrării în vigoare a **Codului civil** și bunul dat în locațiune este înstrăinat după această dată, contractul de locațiune este opozabil dobânditorului numai dacă sunt îndeplinite formalitățile prevăzute la art. 1.811 din **Codul civil**.

Art. 131. – Dispozițiile art. 1.823 din **Codul civil** se aplică și contractelor de locațiune în curs la data intrării în vigoare a **Codului civil**, dacă lucrările adăugate sau autonome au fost efectuate după această dată.

Art. 132. – Dreptul de preferință al chiriașului prevăzut la art. 1.828 din **Codul civil** se aplică pentru orice contract de închiriere încheiat în legătură cu aceeași locuință sau cu o parte din aceasta:

a) după cel mult 3 luni de la încetarea contractului de închiriere, dacă durata acestuia a fost mai mare de un an;

b) după cel mult o lună de la încetarea contractului de închiriere, dacă durata acestuia a fost mai mare sau egală cu o lună;

c) după cel mult 3 zile de la încetarea contractului de închiriere, dacă durata acestuia a fost mai mică de o lună.

Art. 133. – Chiriașul și persoanele care locuiesc împreună cu acesta nu se pot prevala de dispozițiile art. 1.831 și 1.832 din **Codul civil** pentru a se opune evacuării silite întemeiate pe prevederile art. 1.809 alin. (2) sau alin. (3) ori pe cele ale art. 1.816 alin. (3) din **Codul civil**.

Art. 134. – Dispozițiile art. 1.834 din **Codul civil** se aplică și contractelor aflate în curs de executare la data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 135. – (1) În cazurile prevăzute la art. 1.841–1.843 din **Codul civil**, dacă încheierea contractului de asigurare pentru riscul pieririi fortuite a recoltei era obligatorie potrivit legii sau contractului de arendare, indemnizația de asigurare se împarte între arendator și arendaș, proporțional cu suportarea de către aceștia a riscului pieririi fortuite a recoltei.

(2) În cazul necontractării asigurării potrivit legii sau contractului de arendare, partea obligată să contracteze asigurarea răspunde față de cealaltă parte pentru prejudiciul astfel cauzat.

Art. 136. – În aplicarea art. 1.845 din **Codul civil**, în cazul în care contractul nu prevede termenele și modalitățile de plată a chiriei, executarea silită a obligației se face în termenele și modalitățile prevăzute de legislația aplicabilă.

Art. 137. – În aplicarea art. 1.885 alin. (1) din **Codul civil**, stipularea constituirii societății „pe durată nelimitată” semnifică „pe durată nedeterminată”, indiferent de data constituirii.

Art. 138. – Societățile reglementate de legi speciale continuă să fie supuse acestora.

Art. 139. – (1) Societățile civile constituite în temeiul Codului civil din 1864 se pot transforma în oricare dintre formele de societate reglementate de **Codul civil** sau de alte legi, cu respectarea condițiilor prevăzute de acestea. Actele săvârșite de acestea anterior intrării în vigoare a **Codului civil** rămân supuse legii în vigoare la data încheierii lor.

(2) Răspunderea asociaților, atât între ei, cât și față de terți, pentru actele și faptele săvârșite anterior transformării rămâne supusă legii în vigoare la data încheierii sau săvârșirii acestora.

Art. 140. – Dispozițiile actelor internaționale ratificate de România în domeniul transporturilor prevalează asupra dispozițiilor **Codului civil**.

Art. 141. – Răspunderea transportatorului și a expeditorului este guvernată de legea în vigoare la data producerii evenimentului care a cauzat prejudiciul, chiar dacă acesta a fost cunoscut de pasager, expeditor sau destinatar, după caz, ulterior intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 142. – Contractele de mandat încheiate înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil**, pentru care părțile nu au prevăzut un termen, rămân supuse legii în vigoare la data încheierii lor.

Art. 143. – Dispozițiile art. 2.094 din **Codul civil** se aplică numai contractelor de agenție încheiate sau al căror termen a fost prelungit după data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 144. – Efectele contractului de cont bancar curent încheiat înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil** și care s-a încheiat pe termen nedeterminat sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor.

Art. 145. – Efectele contractului de facilitare de credit încheiat înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil** și care s-a încheiat pe termen nedeterminat sunt guvernate de legea în vigoare la data producerii lor.

Art. 146. – Contractul de asigurare este supus legii în vigoare la data încheierii poliței de asigurare, a certificatului de asigurare ori a notei de acoperire, după caz.

Art. 147. – Dispozițiile art. 2.250 din **Codul civil** se aplică și contractelor de rentă viageră încheiate înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil**, în cazul neîndeplinirii obligației de plată a ratelor de rentă scadente după această dată.

Art. 148. – Dispozițiile art. 2.252 alin. (2) din **Codul civil** nu împiedică aplicarea în cazul contractului de rentă viageră a art. 1.271 din **Codul civil** în privința împrejurărilor survenite pe parcursul executării contractului, care nu sunt determinate de durata vieții persoanei până la decesul căreia a fost constituită renta.

Art. 149. – (1) Îndeplinirea unei obligații patrimoniale poate fi garantată de către debitor sau de către un terț prin constituirea unei garanții personale ori a unei garanții reale.

(2) De asemenea, obligațiile pot fi garantate prin anumite privilegii, prevăzute de lege.

Art. 150. – (1) Scrisorile de garanție emise înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil** sunt supuse, în ceea ce privește condițiile de valabilitate și efectele, regulilor aplicabile la data emiterii lor.

(2) Regresul va fi supus legii aplicabile obligației principale.

Art. 151. – (1) Dispozițiile art. 2.324 alin. (4) din **Codul civil** se vor aplica în cazurile în care profesionistul își operează diviziunea patrimoniului după intrarea în vigoare a **Codului civil**.

(2) Creditorii prevăzuți la art. 2.324 alin. (4) din **Codul civil** includ și statul și organele fiscale.

Art. 152. – (1) Dispozițiile art. 2.326 alin. (1) din **Codul civil** se aplică în cazurile în care creditorii trec la executarea silită a creanțelor lor prin valorificarea bunurilor sesizabile ale debitorului.

(2) Dispozițiile art. 2.326 alin. (2) din **Codul civil** se aplică în cazul în care mai mulți creditori deținând ipotecă sau privilegii cu privire la același bun al debitorului trec la executarea silită a creanțelor lor prin valorificarea respectivului bun.

Art. 153. – Preferința acordată statului și unităților administrativ-teritoriale pentru creanțele lor nu va fi opozabilă terților înainte de momentul la care a fost făcută publică prin înregistrarea în registrele de publicitate. O asemenea preferință va dobândi rang de prioritate de la momentul la care preferința a fost făcută publică.

Art. 154. – (1) Obligația consemnării sumelor prevăzute la art. 2.331 din **Codul civil** revine persoanei obligate să le plătească.

(2) În momentul efectuării plății sumelor menționate la alin. (1), plătitorul va preciza instituției financiare la care a deschis contul faptul că sumele plătite sunt afectate de o sarcină și că titularul contului nu poate dispune de ele fără acordul creditorilor.

(3) În cazul omisiunii respectării procedurii de deschidere a contului și de oferire a instrucțiunilor necesare instituției financiare la care se deschide contul, plătitorul va răspunde pentru prejudiciul pricinuit creditorilor.

Art. 155. – (1) Constituirea, conținutul și opozabilitatea privilegiului sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare la data când s-au născut.

(2) Formalitățile de publicitate pentru opozabilitate față de terți a privilegiilor sunt guvernate de dispozițiile legii în vigoare la data efectuării acestora.

(3) Privilegiile pentru care formalitățile de publicitate au fost efectuate înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil** își păstrează rangul de prioritate dobândit conform legii în vigoare la momentul realizării acestora.

Art. 156. – Dispozițiile art. 2.335 din **Codul civil** nu se aplică și creditorilor ipotecari a căror ipotecă a fost perfectată anterior înregistrării privilegiului.

Art. 157. – Dispozițiile art. 2.342 din **Codul civil** se aplică numai privilegiilor speciale.

Art. 158. – În cazul cesiunii de creanță încheiate în scop de garanție, dispozițiile privind executarea din titlul XI al cărții a V-a a **Codului civil** vizează numai executarea drepturilor cesionarului cu privire la transferul creanței cedate, iar nu drepturile cesionarului asupra debitorului cedat.

Art. 159. – În cazul în care mai multe bunuri care se unesc prin accesiune fac obiectul mai multor ipoteci, titularul oricăreia dintre ipoteci poate pretinde separarea bunurilor în condițiile art. 600 din **Codul civil**.

Art. 160. – (1) În cazul ipotecii asupra unei universalități de bunuri, în momentul în care un bun părăsește universalitatea, acesta nu mai este grevat de ipotecă.

(2) Dispozițiile art. 1.562–1.565 din **Codul civil** rămân aplicabile.

Art. 161. – În exercitarea dreptului său de urmărire, creditorul ipotecar va trebui să țină seama de ipotecile mobiliare privilegiate reglementate de art. 2.425 și 2.426 din **Codul civil**, chiar dacă acestea au fost constituite sau înscrise după înscrierea ipotecii sale.

Art. 162. – Răspunderea celui ce dobândește un bun ipotecat în condițiile art. 2.361 din **Codul civil** privește numai datoriile ipotecare care grevează bunul în cauză.

Art. 163. – În cazul în care ipoteca este constituită de un terț, acesta va avea drepturile și obligațiile unui debitor ipotecar, fără a fi supus regimului juridic al garanțiilor personale.

Art. 164. – (1) *Ipoteca mobilară poate fi constituită în favoarea creditorului obligației ipotecare sau a unui terț desemnat de către acesta.*

(2) *Atunci când beneficiarul ipotecii mobiliare este un terț, el va exercita drepturile creditorului ipotecar și va fi ținut de obligațiile acestuia.*

(3) *Ipoteca mobilară convențională poate fi constituită în favoarea unui singur beneficiar sau a mai multor beneficiari simultan.*

(4) *Atunci când sunt mai mulți beneficiari ai aceleiași ipotecii mobiliare, ei vor primi același rang, fie prin înregistrarea simultană a ipotecii mobiliare în registrele de publicitate, fie prin desemnarea unui agent.*

(5) *Agentul va putea să exercite toate drepturile creditorilor ipotecari care l-au desemnat. El va putea singur să asigure perfectarea ipotecii mobiliare și menținerea sau modificarea înregistrării acesteia.*

(6) *Agentul va răspunde față de beneficiarii ipotecii mobiliare pentru actele întreprinse.*

Art. 165. – (1) *În cazul în care debitorul ipotecar contractează o nouă datorie către creditorul ipotecar, ipoteca constituită pentru vechea datorie poate fi menținută de către creditorul ipotecar pentru garantarea noii datorii.*

(2) *Ipoteca menținută va dobândi rangul dat de momentul înscrierii mențiunii de menținere.*

(3) *Dispozițiile art. 2.372 din **Codul civil** nu sunt aplicabile în cazul menținerii ipotecii.*

Art. 166. – (1) *În cazul în care bunul ipotecat a fost distrus, deteriorat ori valoarea sa a fost diminuată în așa mod încât a devenit inferioară valorii obligației ipotecare, creditorul ipotecar nu poate cere debitorului să constituie o nouă ipotecă pentru garantarea aceleiași obligații.*

(2) *Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care, din culpa debitorului, bunul ipotecat a fost distrus, deteriorat ori valoarea sa a fost diminuată în așa mod încât a devenit inferioară valorii creanței ipotecare, creditorul ipotecar poate cere debitorului să constituie o nouă ipotecă pentru garantarea aceleiași obligații, dacă bunul nu era asigurat.*

Art. 167. – *Actele de dispoziție ce au ca efect imposibilitatea de executare a ipotecii pentru creditor sunt anulabile la cererea creditorului ipotecar, cu excepția cazului în care creditorul ipotecar a aprobat aceste acte.*

Art. 168. – *Ipotecile imobiliare constituite înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil** sunt supuse, în ceea ce privește condițiile de valabilitate, dispozițiilor legale existente la data constituirii lor.*

Art. 169. – *Prin „ipotecă imobiliară” în sensul titlului XI al cărții a V-a a **Codului civil** se desemnează toate garanțiile reale imobiliare, indiferent de momentul și de temeiul juridic al constituirii lor.*

Art. 170. – Ipotecile mobiliare constituite înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil** vor fi supuse, în ceea ce privește condițiile de valabilitate, dispozițiilor legale existente la data constituirii lor.

Art. 171. – Prin „ipotecă mobiliară” în sensul titlului XI al cărții a V-a a **Codului civil** se desemnează toate garanțiile reale mobiliare care nu necesită depozitarea debitorului de bunul afectat garanției, indiferent de momentul și de temeiul juridic al constituirii lor.

Art. 172. – În cazul înstrăinării bunului ipotecat, în condițiile art. 2.393 din **Codul civil**, în lipsă de dispoziție contrară în contractul de ipotecă, debitorul ipotecar va depune prețul într-un cont bancar distinct și îl va informa pe creditorul ipotecar cu privire la acesta. Creditorul ipotecar are dreptul să solicite informații de la banca deponență cu privire la operațiunile realizate de debitorul ipotecar asupra sumelor depuse în acest cont.

Art. 173. – În aplicarea prevederilor art. 2.396 alin. (3) din **Codul civil**, dacă prin constituirea noii garanții este afectat rangul ipotecii existente, creditorul ipotecar trebuie să își exprime acordul cu privire la constituirea noii garanții.

Art. 174. – Portofoliul de creanțe reprezintă o universalitate de creanțe în sensul prevederilor art. 2.398 din **Codul civil**.

Art. 175. – Pentru opozabilitate, ipoteca unei creanțe garantate cu ipotecă imobiliară se înscrie în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare și se notează în cartea funciară, potrivit prevederilor art. 902 alin. (2) pct. 15 din **Codul civil**.

Art. 176. – Dispozițiile art. 2.410 alin. (2) lit. c) din **Codul civil** se aplică și în cazurile în care creditorul ipotecar devine cotitular al contului.

Art. 177. – (1) Avizele de garanție înscrise în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare anterior intrării în vigoare a **Codului civil** continuă să își producă efectele.

(2) După intrarea în vigoare a **Codului civil** și până la adoptarea reglementărilor de organizare și funcționare a Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare, înscrierea ipotecilor mobiliare și a operațiunilor asimilate acestora se realizează prin folosirea formularelor existente, în mod corespunzător.

Art. 178. – Dispozițiile art. 2.426 din **Codul civil** nu se aplică ipotecilor constituite înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil**.

Art. 179. – În sensul prevederilor art. 2.440 alin. (2) din **Codul civil**, simpla invocare a posibilității de executare silită și a efectelor neîndeplinirii obligației nu constituie constrângere.

Art. 180. – Dovada dreptului de a prelua bunul în sensul art. 2.441 alin. (1) din **Codul civil** se face cu prezentarea unei copii a contractului de ipotecă mobilă perfectat în condițiile legii și a unei copii a avizului de ipotecă eliberat de arhivă în condițiile legii.

Art. 181. – În orice moment după neîndeplinirea de către debitor a obligației ipotecare și fără a fi necesar să se încerce înainte intrarea în posesie prin mijloace proprii, creditorul poate apela la procedura preluării silite a bunului reglementată de art. 2.442 din **Codul civil**.

Art. 182. – În sensul art. 2.451 lit. c) din **Codul civil**, notificarea vânzării va preciza capitalul creanței ipotecare și va menționa, în mod generic, că la acesta se adaugă accesoriile.

Art. 183. – În cadrul cheltuielilor rezonabile făcute de creditor cu preluarea bunului ipotecat se includ și despăgubirile pe care acesta le datorează conform art. 2.437 alin. (2) și art. 2.443 alin. (3) din **Codul civil**.

Art. 184. – În cazul în care creditorul a preluat bunul ipotecat în contul creanței, creanța ipotecară se stinge, iar creditorul nu mai poate exercita nicio acțiune personală și nici nu îl mai poate urmări pe debitor, chiar dacă valoarea bunului preluat nu acoperă integral creanța ipotecară.

Art. 185. – Dispozițiile art. 2.465 din **Codul civil** se aplică numai în situațiile în care creditorul ipotecar nu și-a exercitat drepturile conferite de art. 2.400–2.405 din **Codul civil**.

Art. 186. – Prin „gaj” în sensul titlului XI al cărții a V-a a **Codului civil** se desemnează toate garanțiile reale mobiliare care necesită depozitarea debitorului de bunul afectat garanției, indiferent de momentul și de temeiul juridic al constituirii lor.

Art. 187. – (1) Gajul constituit înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil** este supus, în ceea ce privește condițiile de valabilitate, dispozițiilor legale existente la data constituirii sale.

(2) Gajul pentru care formalitățile de depozitare sau de înregistrare au fost îndeplinite înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil** și pentru care condiția depozitării nu s-a pierdut până la data intrării în vigoare a **Codului civil** este supus, în ceea ce privește ordinea de preferință, opozabilitatea și efectele față de terți, dispozițiilor legale existente la data depozitării debitorului sau la data înregistrării gajului.

(3) Executarea silită a gajului începută înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil** va fi continuată în conformitate cu dispozițiile legale existente la data începerii executării.

Art. 188. – În sensul prevederilor art. 2.482 alin. (2) din **Codul civil**, deținerea se poate realiza și prin intermediul controlului unic sau comun al unei casete de valori în care se află depozitate sumele de bani.

Art. 189. – (1) Drepturile de retenție exercitate înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil** vor fi supuse, în ceea ce privește condițiile de valabilitate, dispozițiilor legale existente la data exercitării lor.

(2) Drepturile de retenție înregistrate înainte de data intrării în vigoare a **Codului civil** vor fi supuse, în ceea ce privește ordinea de preferință, opozabilitatea și efectele față de terți, dispozițiilor legale existente la data înregistrării lor.

C.7) Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a cărții a VI-a „Despre prescripția extinctivă, decăderea și calculul termenelor” a Codului civil, instituite prin art. 201–205 din Legea nr. 71/2011:

Art. 201. – *Prescripțiile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a **Codului civil** sunt și rămân supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.*

Art. 202. – *Dispozițiile art. 2.515 din **Codul civil** nu validează convențiile având ca obiect modificarea regimului legal al prescripției încheiate anterior intrării în vigoare a **Codului civil**.*

Art. 203. – *Dispozițiile art. 2.532 pct. 6 și 7 din **Codul civil** privitoare la suspendarea cursului prescripției se aplică și în cazul prescripțiilor începute înainte de intrarea în vigoare a **Codului civil**, dacă împrejurările care atrag suspendarea s-au produs după această din urmă dată.*

Art. 204. – *Dispozițiile art. 2.539 alin. (2) teza a II-a din **Codul civil** se aplică și în cazul cererii de chemare în judecată sau de arbitrare introduse după intrarea în vigoare a **Codului civil**.*

Art. 205. – *Dispozițiile art. 2.548 alin. (1) și (2) din **Codul civil** se aplică numai termenelor de decădere care au început să curgă după intrarea în vigoare a **Codului civil**.*

C.8) Dispoziții tranzitorii și de punere în aplicare a cărții a VII-a „Dispoziții de drept internațional privat” a Codului civil instituite prin art. 207–209 din Legea nr. 71/2011:

Art. 207. – *(1) Dispozițiile cărții a VII-a „Dispoziții de drept internațional privat” a **Codului civil** se aplică numai în cauzele deduse instanței judecătorești sau autorității competente după data intrării în vigoare a **Codului civil**, având ca obiect raporturi juridice cu elemente de extraneitate, indiferent de data și locul încheierii actelor ori producerii sau săvârșirii faptelor generatoare ale respectivelor raporturi juridice.*

*(2) În cazul raporturilor de drept internațional privat stabilite anterior intrării în vigoare a **Codului civil**, competența legii determinate potrivit alin. (1) poate fi înlăturată dacă aplicarea sa conduce la consecințe vădit injuste.*

*(3) În cauzele privind raporturi cu elemente de extraneitate aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau al autorităților competente, legea aplicabilă se determină conform normelor de drept internațional privat aplicabile până la data intrării în vigoare a **Codului civil**.*

*(4) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător ori de câte ori ar interveni o modificare a regulilor de drept internațional privat stabilite în cartea a VII-a a **Codului civil**.*

Art. 208. – (1) Când dreptul substanțial aplicabil unor raporturi cu elemente de extraneitate, desemnat de părți sau, după caz, de autorul actului unilateral, conform dispozițiilor cărții a VII-a a **Codului civil**, a cunoscut modificări până la data aplicării sale, se aplică normele pertinente ale acestuia în vigoare la data desemnării, în lipsă de prevederi contrare în cartea a VII-a a **Codului civil**.

(2) Dacă în dreptul străin stabilit conform regulilor cărții a VII-a a **Codului civil** ca fiind dreptul aplicabil în cauză a avut loc o tranziție legislativă, normele de drept substanțial aplicabile în cauză se determină potrivit regulilor de drept tranzitoriu prevăzute în acest sistem de drept.

(3) În cazurile de acceptare a retrimiterii, în condițiile prevăzute la art. 2.559 din **Codul civil**, regula de drept internațional privat străină este luată în considerare în forma și conținutul existente la momentul identificării dreptului străin aplicabil.

Art. 209. – Dispozițiile art. 34 și 35 din Legea nr. **105/1992** cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat, cu completările ulterioare, sunt aplicabile până la data începerii aplicării Regulamentului (CE) nr. **4/2009** al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 7 din 10 ianuarie 2009, respectiv a începerii aplicării în Uniunea Europeană a Protocolului de la Haga din 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor alimentare.

D) Legi speciale de interes pentru activitatea notarială modificate sau completate prin Legea nr. 71/2011:

D.1) Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează⁶:

1. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1 – (1) În vederea desfășurării de activități cu scop lucrativ, persoanele fizice și persoanele juridice se pot asocia și pot constitui societăți comerciale, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.”

2. La articolul 5 alineatul (6), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) printre bunurile subscrise ca aport la capitalul social se află un imobil;”

3. Articolul 63 va avea următorul cuprins:

⁶ Dispozițiile Legii nr. 31/1990 au fost modificate prin art. 10 din Legea nr. 71/2011.

„Art. 63 – Cererile și căile de atac prevăzute de prezenta lege, de competența instanțelor judecătorești, se soluționează de tribunalul în a cărui circumscripție își are societatea sediul principal.”

4. Articolul 99¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 99¹ – (1) Constituirea de ipotecă mobiliară asupra acțiunilor se face prin înscris sub semnătură privată, în care se vor arăta cuantumul datoriei, valoarea și categoria acțiunilor cu care se garantează, iar în cazul acțiunilor la purtător și nominative emise în formă materială, și prin menționarea ipotecii pe titlu, semnată de creditor și debitorul acționar sau de mandatarii acestora.

(2) Ipoteca se înregistrează în registrul acționarilor ținut de consiliul de administrație, respectiv de directorat, sau, după caz, de societatea independentă care ține registrul acționarilor. Creditorului în favoarea căruia s-a constituit ipoteca mobilă asupra acțiunilor i se eliberează o dovadă a înregistrării acesteia.

(3) Ipoteca devine opozabilă terților și dobândește rangul în ordinea de preferință a creditorilor de la data înregistrării în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.”

5. La articolul 124, alineatul (1) se abrogă.

6. La articolul 204 alineatul (2), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) majorarea capitalului social prin subscrierea ca aport în natură a unui imobil;”

7. Articolul 291 va avea următorul cuprins:

„Art. 291. – Prevederile din prezenta lege se completează cu dispozițiile **Codului civil** și ale Codului de procedură civilă.”

D.2) Alineatele (1) și (2) ale articolului 1 și litera d) a articolului 21 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins⁷:

„Art. 1 – (1) Înainte de începerea activității economice, au obligația să ceară înmatricularea sau, după caz, înregistrarea în registrul comerțului următoarele persoane fizice sau juridice: persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, societățile comerciale, companiile naționale și societățile naționale, regiile autonome, grupurile de interes economic, societățile cooperative, organizațiile cooperatiste, societățile europene, societățile cooperative europene și grupurile europene de interes economic cu sediul principal în România, precum și alte persoane fizice și juridice prevăzute de lege.

.....
⁷ Dispozițiile Legii nr. 26/1990 au fost modificate prin art. 11 și art. 53 din Legea nr. 71/2011.

(2) În cursul exercitării activității lor sau la încetarea acesteia, persoanele fizice sau juridice prevăzute la alin. (1) au obligația de a solicita înscrierea în același registru a mențiunilor privind actele și faptele a căror înregistrare este prevăzută de lege.

Art. 21. – (...)

d) convenția matrimonială, încheiată înaintea sau în timpul căsătoriei, inclusiv modificarea acesteia, hotărârea judecătorească privind modificarea judiciară a regimului matrimonial, acțiunea sau hotărârea în constatarea ori declararea nulității căsătoriei, acțiunea sau hotărârea de constatare ori declarare a nulității convenției matrimoniale, precum și acțiunea sau hotărârea de divorț pronunțate în cursul exercitării activității economice;”

D.3) Alineatul (3) al articolului 14 din Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 28 februarie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins⁸:

„(3) Forma autentică a actului constitutiv este obligatorie când printre bunurile subscrise ca aport la capitalul social se află un imobil.”

D.4) Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează⁹:

1. Articolul 88 va avea următorul cuprins:

„Art. 88 – (1) Utilizarea unei opere care conține un portret necesită consimțământul persoanei reprezentate în acest portret, în condițiile prevăzute de art. 73, 74 și 79 din **Codul civil**. De asemenea, autorul, proprietarul sau posesorul acesteia nu are dreptul să o reproducă ori să o utilizeze fără consimțământul succesorilor persoanei reprezentate, timp de 20 de ani după moartea acesteia, cu respectarea și a dispozițiilor art. 79 din **Codul civil**.

(2) În lipsa unei clauze contrare, consimțământul nu este necesar dacă persoana reprezentată în portret este de profesie model sau a primit o remunerație pentru a poza pentru acel portret. De asemenea, existența consimțământului se prezumă în condițiile art. 76 din **Codul civil**.”

2. Articolul 89 va avea următorul cuprins:

⁸ Dispozițiile Legii nr. 1/2005 au fost modificate prin art. 12 din Legea nr. 71/2011.

⁹ Dispozițiile Legii nr. 8/1996 au fost modificate prin art. 21 din Legea nr. 71/2011.

„Art. 89. – Utilizarea unei corespondențe adresate unei persoane necesită consimțământul destinatarului, iar după moartea acestuia, timp de 20 de ani, al succesorilor săi, dacă destinatarul nu a dorit altfel. În toate cazurile, sunt deopotrivă aplicabile dispozițiile art. 71 alin. (1) și (2), art. 72, 74 și 79 din **Codul civil**.”

D.5) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 din 20 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 290/2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează¹⁰:

1. La articolul 26, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 26. – (1) Domiciliul persoanei fizice este acolo unde aceasta declară că are locuința principală.”

2. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29. – Reședința este acolo unde persoana fizică declară că are locuința secundară, alta decât cea de domiciliu.”

D.6) Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează¹¹:

1. La articolul 144, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) prelevarea de organe, țesuturi și celule de origine umană, în scop terapeutic, se poate efectua de la persoane majore în viață, având capacitate de exercițiu deplină, după obținerea consimțământului informat, scris, liber, prealabil și expres al acestora, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1. Se interzice prelevarea de organe, țesuturi și celule de la persoane lipsite de discernământ;”

2. La articolul 147, punctul 4 va avea următorul cuprins:

„4. în lipsa acordului exprimat în timpul vieții potrivit art. 331 alin. (2) lit. c), prelevarea de organe, țesuturi și/sau celule de la persoanele decedate se face numai cu consimțământul scris al cel puțin unuia dintre membrii majori ai familiei sau al rudelor, în ordinea prevăzută la art. 81 din **Codul civil**;”

D.7) Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai

¹⁰ Dispozițiile Ordonanței de urgență nr. 97/2005 au fost modificate prin art. 22 din Legea nr. 71/2011.

¹¹ Dispozițiile Legii nr. 95/2006 au fost modificate prin art. 23 din Legea nr. 71/2011.

1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează¹²:

1. După articolul 29¹ se introduce un nou articol, articolul 29², cu următorul cuprins:

„Art. 29². – La nivelul Uniunii Naționale a Notarilor Publici se înființează Registrul național notarial al regimurilor matrimoniale. Organizarea și funcționarea acestui registru, precum și procedura de înscriere și consultare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.”

2. La articolul 58, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Părțile pot fi reprezentate la autentificare printr-un mandatar cu procură specială autentică. În această situație, notarul este obligat să verifice în Registrul național notarial dacă acea procură a fost revocată, iar în cazul revocării va respinge cererea de autentificare.”

3. La articolul 58, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, alineatul 3, cu următorul cuprins:

„În vederea aplicării alin. 2, regulamentul va prevedea organizarea și modalitățile de întocmire și de consultare a Registrului național electronic al revocărilor procurilor autentice.”

4. La articolul 68, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Procedura succesorală notarială se deschide la cererea oricărei persoane interesate, precum și a secretarului consiliului local al localității în raza căreia se aflau bunurile defunctului la data deschiderii moștenirii.”

5. La articolul 68, alineatul 2 se abrogă¹³.

6. Articolele 71–74 se abrogă.

¹² Dispozițiile Legii nr. 36/1995 au fost modificate prin art. 54, 101 și 191 din Legea nr. 71/2011.

¹³ A se vedea dispozițiile art. 954 NCC referitoare la deschiderea moștenirii:

„Art. 954. – (1) Moștenirea unei persoane se deschide în momentul decesului acesteia.

(2) Moștenirea se deschide la ultimul domiciliu al defunctului. Dovada ultimului domiciliu se face cu certificatul de deces sau, după caz, cu hotărârea judecătorească declarativă de moarte rămasă definitivă.

(3) Dacă ultimul domiciliu al defunctului nu este cunoscut sau nu se află pe teritoriul României, moștenirea se deschide la locul din țară aflat în circumscripția notarului public celui dintâi sesizat, cu condiția ca în această circumscripție să existe cel puțin un bun imobil al celui care lasă moștenirea. În cazul în care în patrimoniul succesoral nu există bunuri imobile, locul deschiderii moștenirii este în circumscripția notarului public celui dintâi sesizat, cu condiția ca în această circumscripție să se afle bunuri mobile ale celui ce lasă moștenirea. Atunci când în patrimoniul succesoral nu există bunuri situate în România, locul deschiderii moștenirii este în circumscripția notarului public celui dintâi sesizat.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător atunci când primul organ sesizat în vederea desfășurării procedurii succesoriale este instanța judecătorească.”

7. La articolul 75, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, alineatul 1¹, cu următorul cuprins:

„Citația trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității acesteia, pe lângă elementele prevăzute de Codul de procedură civilă, și precizarea că, dacă succesibilul nu își exercită dreptul de a accepta în termenul prevăzut la art. 1.103 din **Codul civil**, va fi prezumat că renunță la moștenire.”

8. La articolul 78 alineatul 1, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) a trecut un an de la deschiderea moștenirii și, deși au fost legal citați, succesibilii nu s-au prezentat ori au abandonat procedura succesorală, fără a cere eliberarea certificatului de moștenitor, și există dovada că cel puțin unul dintre ei a acceptat moștenirea;”

D.8) Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 iunie 1994, se modifică după cum urmează¹⁴:

1. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – Dacă în termen de un an bunurile imobile expropriate nu au fost utilizate potrivit scopului pentru care au fost preluate de la expropriat sau, după caz, lucrările nu au fost începute, foștii proprietari pot să ceară retrocedarea lor, dacă nu s-a făcut o nouă declarare de utilitate publică. În acest scop, foștii proprietari vor fi notificați la adresa inițială comunicată expropriatorului în vederea plății despăgubirii convenite pentru imobilul expropriat.”

2. Articolul 36 va avea următorul cuprins:

„Art. 36. – Cererea de retrocedare se introduce la tribunal, în termenul general de prescripție, care curge de la data notificării prevăzute la art. 35.

În acest caz, tribunalul, verificând temeiurile cererii, va dispune retrocedarea, iar prețul imobilului se va stabili ca și în situația exproprierii, fără a putea însă depăși despăgubirea actualizată.”

3. Articolul 37 va avea următorul cuprins:

„Art. 37. – În cazul în care lucrările pentru care s-a făcut exproprierea nu s-au realizat, iar expropriatorul dorește înstrăinarea imobilului, expropriatul – fost proprietar – are un drept prioritar la dobândire, la un preț ce nu poate fi mai mare decât despăgubirea actualizată.

În acest scop, expropriatorul îl va notifica pe fostul proprietar în condițiile art. 35, iar, dacă acesta nu optează pentru cumpărare în termen

¹⁴ Dispozițiile Legii nr. 33/1994 au fost modificate prin art. 84 din Legea nr. 71/2011.

de două luni de la primirea notificării, imobilul poate fi înstrăinat în mod liber.

Dacă dreptul prioritar de dobândire este încălcat, fostul proprietar se poate substitui în drepturile cumpărătorului, plătind acestuia prețul, în limita prevăzută la alin. (2), precum și cheltuielile ocazionate de vânzare. Dreptul de substituie se exercită în termen de două luni de la data comunicării încheierii prin care s-a dispus înscrierea în cartea funciară în folosul cumpărătorului.

În acest caz, fostul proprietar preia locul cumpărătorului, substituindu-se acestuia din urmă în toate drepturile și obligațiile născute din contractul încheiat cu încălcarea dreptului prioritar de dobândire.

Dispozițiile privind oferta de plată urmată de consemnațiune se aplică în mod corespunzător.

Procesul-verbal încheiat de executorul judecătoresc pentru a constata primirea plății de către terțul cumpărător sau, după caz, încheierea executorului judecătoresc de constatare a consemnării plății prețului de către terțul cumpărător rămasă definitivă ține loc de titlu de proprietate. Dispozițiile în materie de carte funciară rămân aplicabile.”

D.9) Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează¹⁵:

1. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – (1) Publicitatea imobiliară întemeiată pe sistemul de evidență a cadastrului general are ca obiect înscrierea în cartea funciară a actelor și faptelor juridice referitoare la imobilele din aceeași unitate administrativ-teritorială, în scopul transmiterii sau constituirii de drepturi reale imobiliare ori, după caz, al opozabilității față de terți a acestor înscrieri.”

2. La articolul 17, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1'), cu următorul cuprins:

„(1') Publicitatea imobiliară se efectuează de către birourile de cadastru și publicitate imobiliară pentru imobilele situate în raza de activitate a acestora.”

3. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. – (1) Înscrierile în cartea funciară sunt: intabularea, înscrierea provizorie și notarea.

¹⁵ Dispozițiile Legii nr. 7/1996 au fost modificate prin art. 87 din Legea nr. 71/2011.

(2) Cazurile, condițiile și regimul juridic al acestor înscrieri sunt stabilite de **Codul civil**, iar procedura de înscriere în cartea funciară, de prezenta lege.”

4. Articolele 21–41 se abrogă.

5. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. – Proprietarii unor imobile învecinate, în vederea unei mai bune exploatări a acestora, pot să le alipească într-un imobil, în baza unei documentații cadastrale și a actului autentic, întocmite în condițiile legii.”

6. Articolele 43 și 44 se abrogă.

7. La articolul 47, alineatul (4) se abrogă.

8. La articolul 48 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) cuprinde exact și complet numele sau denumirea părților și se menționează codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz, atribuit acestora;”

9. Articolul 53 se abrogă.

10. La articolul 54, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. – (1) Notarul public care a întocmit un act prin care se transmite, se modifică, se constituie sau se stinge un drept real imobiliar este obligat să ceară, din oficiu, înscrierea în cartea funciară. În acest scop, va trimite cererea de înscriere a actului respectiv, în ziua întocmirii lui sau cel mai târziu a doua zi, la biroul teritorial în a cărui rază de activitate se află imobilul. Despre exercitarea acestei obligații se va face mențiune expresă în cuprinsul actului sau, după caz, al certificatului de moștenitor. Mențiunea se va face în cazul în care pentru bunurile din masa succesorală s-a deschis carte funciară sau există documentație cadastrală. La autentificarea actelor prin care se transmite, se modifică, se constituie sau se stinge un drept real imobiliar, notarul public va solicita un extras de carte funciară pentru autentificare, care este valabil timp de 10 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, sau, după caz, un certificat de sarcini.”

11. La articolul 54, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (1¹)–(1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pe perioada valabilității extrasului de carte funciară pentru autentificare, registratorul nu va efectua niciun fel de înscriere în cartea funciară, cu excepția aceleia pentru care a fost eliberat extrasul.

(1²) Cererile depuse în perioada de valabilitate a extraselor de carte funciară pentru autentificare cu privire la imobilul pentru care acestea au fost eliberate se soluționează, în condițiile alin. (1¹), după expirarea termenului de valabilitate a extrasului, în ordinea și cu procedura prevăzute de lege.

(1³) Eliberarea unui nou extras de carte funciară pentru autentificare nu poate fi solicitată mai devreme de 5 zile lucrătoare de la expirarea termenului de valabilitate a extrasului eliberat anterior.”

12. La articolul 55, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Promitentul achizitor al imobilului înscris în cartea funciară va putea cere, în temeiul înscrisului original al promisiunii de a contracta încheiate cu cel înscris în cartea funciară, înscrierea ipotecii legale asupra imobilului, pentru restituirea sumei plătite în contul acesteia. În acest caz, ipoteca se înscrie în termenul și condițiile prevăzute de **Codul civil** pentru notarea promisiunii de a contracta și se radiază, din oficiu, dacă imobilul este dobândit de către promitentul achizitor ori, în cadrul vânzării silite, de către un terț care nu este ținut să răspundă de obligațiile debitorului.”

13. La articolul 55, după alineatul (9) se introduc opt noi alineate, alineatele (9¹)–(9⁸), cu următorul cuprins:

„(9¹) Coproprietarul, în afară de cazurile prevăzute la alin. (8) și (9), va putea cere, în temeiul înscrisului original de partaj și al copiei legalizate a cererii de chemare în garanție, înscrierea ipotecii legale asupra imobilelor pe care ceilalți coproprietari le-au dobândit prin efectul partajului, pentru garantarea creanței rezultând din evicțiune.

(9²) Arhitecții și antreprenorii vor putea cere, în temeiul înscrisului original doveditor al contractului încheiat cu titularul înscris în cartea funciară, înscrierea unei ipotecii legale asupra imobilului care este obiectul lucrărilor ce s-au obligat să le facă, pentru garantarea prețului acestor lucrări.

(9³) În cazurile prevăzute la alin. (9¹) și (9²), registratorul de carte funciară va încuviința înscrierea provizorie a ipotecii legale pentru suma arătată în înscrisul de partaj sau în contractul prevăzut la alin. (9²), iar în lipsă, pentru o sumă maximă, arătată în cererea de înscriere. În acest din urmă caz, titularul înscris în cartea funciară va putea solicita direct, prin plângere, instanței competente potrivit art. 50 alin. (2²) reducerea sumei maxime. Justificarea înscrierii provizorii se va face potrivit art. 899 alin. (2) din **Codul civil**.

(9⁴) În cazul prevăzut la alin. (9²), se va putea cere radierea înscrierii provizorii, potrivit art. 899 alin. (3) din **Codul civil**, numai dacă au trecut 3 luni de la predarea lucrării.

(9⁵) Cesionarul unei creanțe ipotecare garantate cu o ipotecă imobiliară va putea cere în favoarea sa înscrierea transferului ipotecii în cartea funciară, pe baza înscrisului de cesiune a creanței încheiat în formă autentică. În acest caz, debitorul cedat va putea cere, în termen de o lună de la comunicarea încheierii prin care s-a încuviințat înscrierea ipotecii imobiliare, notarea excepțiilor pe care le-ar fi putut opune cedentului pentru cauze anterioare notificării sau acceptării cesiunii

creanței ipotecare și pe care înțelege să le opună cesionarului. Registratorul va încuviința în întregime sau în parte radierea dreptului de ipotecă imobiliară ori notarea excepțiilor invocate de debitorul cedat, în temeiul hotărârii judecătorești definitive prin care instanța s-a pronunțat asupra temeiniciei excepțiilor invocate de debitorul cedat.

(9⁶) Dacă creanța ipotecară garantată cu o ipotecă imobiliară a fost, la rândul ei, ipotecată cu o ipotecă mobilă, dată în gaj ori dată în garanție în orice alt mod, debitorul va putea opune creditorului garantat excepțiile pe care le avea împotriva creditorului său, dacă sunt întemeiate pe cauze anterioare datei notificării sau acceptării cesiunii creanței ipotecare.

(9⁷) Dacă înscrisul de ipotecă cuprinde clauza la ordin sau la purtător, se va face mențiune despre aceasta în înscriere. În acest caz, dreptul de ipotecă imobiliară sau dreptul de ipotecă mobilă ori de gaj asupra creanței ipotecare se va dobândi și va fi opozabil fără înscrierea în cartea funciară, prin însăși constituirea ipotecii mobiliare, strămutarea, darea în gaj ori darea în garanție în orice alt mod a titlului la ordin sau la purtător.

(9⁸) În cazul în care cesiunea creanței ipotecare nu fusese anterior notificată sau acceptată în condițiile Codului civil, comunicarea încheierii de încuviințare a înscrierii cesiunii ipotecii ori a încheierii de notare a garanției asupra creanței ipotecare va reprezenta și notificarea creditorului cedat cu privire la cesiunea creanței ipotecare.”

14. La articolul 55, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (12), cu următorul cuprins:

„(12) Cesiunea rangului ipotecii se va realiza în condițiile Codului civil.”

15. La articolul 56, alineatul (3) se abrogă.

16. La articolul 58, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 58. – (1) Până la deschiderea noilor cărți funciare, în condițiile art. 58¹, în regiunile de carte funciară supuse Decretului-lege nr. **115/1938** pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare sau, după caz, Legii nr. **242/1947** pentru transformarea cărților funciare provizorii din Vechiul Regat în cărți de publicitate funciară și Decretului nr. 2.142/1930 pentru funcționarea cărților funduare centrale pentru căile ferate și canaluri, cu excepția zonelor care fac obiectul legilor de restituire a proprietăților funciare, înscrierile privitoare la imobile, cuprinse în cărțile funciare sau, după caz, în cărțile de publicitate funciară, vor continua să fie făcute în aceste cărți, cu respectarea dispozițiilor Codului civil și ale prezentei legi. În situația în care aceste cărți nu există, sunt inutilizabile sau nu sunt în arhiva Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate

Imobiliară, sunt aplicabile dispozițiile legale în vigoare referitoare la deschiderea unei noi cărți funciare.

(2) Până la deschiderea noilor cărți funciare, în condițiile art. 58¹, în regiunile de transcripțiuni și inscripțiuni imobiliare, privilegiile și ipotecile legale, sechestrul, urmărirea imobilului, a fructelor și veniturilor sale, punerea în mișcare a acțiunii penale, acțiunile pentru apărarea drepturilor reale privitoare la imobilele neînscrise în cartea funciară, precum și actele și faptele juridice privitoare la drepturile personale sau la alte raporturi juridice în legătură cu aceste imobile vor continua să fie transcrise ori, după caz, înscrise în vechile registre de publicitate imobiliară, cu respectarea dispozițiilor Codului civil și ale prezentei legi.”

17. La articolul 69, alineatul (2) se abrogă.

18. La articolul 69, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Titularii sarcinilor înscrise în registrele de transcripțiuni-inscripțiuni care vor solicita deschiderea cărților funciare pentru imobilele în cauză, în condițiile prezentei legi, și reînnoirea sarcinilor până la data de 31 decembrie 2016 vor beneficia de scutire de la plata tarifelor.”

D.10) Partea introductivă a articolului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2010 privind modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 71/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 2 iulie 2010, se modifică și va avea următorul cuprins¹⁶:

„Art. II. – Până la data de 31 decembrie 2016, vor putea solicita deschiderea cărților funciare potrivit prevederilor prezentei legi, cu scutire de la plata tarifelor:”

D.11) Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează¹⁷:

1. Titlul va avea următorul cuprins:

„LEGE privind bunurile proprietate publică”

2. Articolele 1, 2, 5, 7, alineatul (1) al articolului 10 și articolul 11 se abrogă.

3. La articolul 12, alineatele (1)–(4) se abrogă.

4. La articolul 12, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

¹⁶ Dispozițiile O.U.G. nr. 64/2010 au fost modificate prin art. 88 din Legea nr. 71/2011.

¹⁷ Dispozițiile Legii nr. 213/1998 au fost modificate prin art. 89 din Legea nr. 71/2011.

„(5) În litigiile privitoare la dreptul de administrare, statul este reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, iar unitățile administrativ-teritoriale de către consiliile județene, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile locale, care dau mandat scris, în fiecare caz, președintelui consiliului județean ori primarului. Acesta poate desemna un alt funcționar de stat sau un avocat care să îl reprezinte în fața instanței.”

5. Alineatul (6) al articolului 12 și articolele 13 și 17 se abrogă.

D.12) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează¹⁸:

1. La articolul 113 alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) la **solicitarea notarului**, în cadrul procedurii succesorale notariale.”

2. După articolul 117 se introduce un nou articol, articolul 117¹, cu următorul cuprins:

„Art. 117¹. – În vederea aplicării prevederilor art. 1.049 din **Codul civil**, condițiile de formă necesare pentru valabilitatea **dispozițiilor testamentare** privind sumele de bani, valorile sau titlurile de valoare depuse de clienții instituțiilor de credit se vor stabili prin ordin al ministrului justiției, după consultarea Băncii Naționale a României.”

D.13) Alineatul (1) al articolului 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins¹⁹:

„Art. 35. – (1) Pentru contractele de închiriere cu durată mai mare de un an, prevăzute la art. 26, proprietarul poate cere majorarea chiriei, dacă nu a renunțat la acest drept prin contractul de închiriere.”

¹⁸ Dispozițiile O.U.G. nr. 99/2006 au fost modificate prin art. 100 din Legea nr. 71/2011.

¹⁹ Dispozițiile O.U.G. nr. 40/1999 au fost modificate prin art. 195 din Legea nr. 71/2011.

D.14) Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează²⁰:

1. La articolul 3, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 3. – (1) Ipoteca imobiliară constituită pentru garantarea creditului ipotecar pentru investiții imobiliare durează până la rambursarea integrală a tuturor sumelor datorate în temeiul respectivului contract de credit ipotecar.”

2. La articolul 3¹, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

*„Art. 3¹. – (1) Prevederile art. 2.380 din **Codul civil** nu se aplică ipotecilor imobiliare constituite pentru garantarea creditelor ipotecare pentru investiții imobiliare acordate în condițiile prezentei legi.”*

3. Articolul 4 se abrogă.

4. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

*„Art. 34. – Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată, cu modificările ulterioare, ale Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările ulterioare, ale Codului penal, precum și ale **Codului civil**, în măsura în care prezenta lege nu conține dispoziții contrare.”*

D.15) Ordonanța Guvernului nr. 9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 356/2002, a fost inițial modificată și completată prin art. 197 din Legea 71/2011, ulterior fiind abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 13 din 24 august 2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

²⁰ Dispozițiile Legii nr. 213/1998 au fost modificate prin art. 196 din Legea nr. 71/2011.

În continuare redăm în extras dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 13 din 24 august 2011:

„ORDONANȚA Guvernului nr. 13 din 24 august 2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. 1.3 din Legea nr. 131/2011 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I: Dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești

Art. 1 – (1) Părțile sunt libere să stabilească, în convenții, rata dobânzii atât pentru restituirea unui împrumut al unei sume de bani, cât și pentru întârzierea la plata unei obligații bănești.

(2) Dobânda datorată de debitorul obligației de a da o sumă de bani la un anumit termen, calculată pentru perioada anterioară împlinirii termenului scadenței obligației, este denumită dobândă remuneratorie.

(3) Dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare.

(4) Dacă nu se precizează altfel, termenul dobândă din prezenta ordonanță privește atât dobânda remuneratorie, cât și dobânda penalizatoare.

(5) Prin dobândă se înțelege nu numai sumele socotite în bani cu acest titlu, ci și alte prestații, sub orice titlu sau denumire, la care debitorul se obligă drept echivalent al folosinței capitalului.

Art. 2 – În cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.

Art. 3 – (1) Rata dobânzii legale remuneratorii se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, care este rata dobânzii de politică monetară stabilită prin hotărâre a Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

(2) Rata dobânzii legale penalizatoare se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință plus 4 puncte procentuale.

(3) În raporturile juridice care nu decurg din exploatarea unei întreprinderi cu scop lucrativ, în sensul art. 3 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind **Codul civil**, republicată, rata dobânzii legale se stabilește potrivit prevederilor alin. (1), respectiv alin. (2), diminuat cu 20%.

(4) Nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin grija Băncii Naționale a României, ori de câte ori nivelul ratei dobânzii de politică monetară se va modifica.

Art. 4 – În raporturile juridice cu element de extraneitate, atunci când legea română este aplicabilă și când s-a stipulat plata în monedă străină, dobânda legală este de 6% pe an.

Art. 5 – **(1)** În raporturile juridice care nu decurg din exploatarea unei întreprinderi cu scop lucrativ, în sensul art. 3 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind **Codul civil**, republicată, dobânda nu poate depăși dobânda legală cu mai mult de 50% pe an.

(2) Orice clauză prin care se încalcă dispozițiile alin. (1) este nulă de drept. În acest caz, creditorul este decăzut din dreptul de a pretinde dobânda legală.

(3) Valabilitatea nivelului dobânzii convenționale se determină prin raportare la dobânda legală în vigoare la data stipulării.

Art. 6 – Dobânda trebuie să fie stabilită prin act scris. În lipsa acestuia se datorează numai dobânda legală.

Art. 7 – Plata anticipată a dobânzii remuneratorii se poate efectua pe cel mult 6 luni. Dobânda astfel încasată nu este supusă restituirii, indiferent de variațiile ulterioare.

Art. 8 – **(1)** Dobânda se va calcula numai asupra cuantumului sumei împrumutate.

(2) Cu toate acestea, dobânzile se pot capitaliza și pot produce dobânzi în temeiul unei convenții speciale încheiate în acest sens, după scadența lor, dar numai pentru dobânzi datorate pe cel puțin un an.

(3) Cu toate acestea, dobânzile remuneratorii se pot capitaliza și pot produce dobânzi.

(4) Dispozițiile alin. (1)–(3) nu se aplică contractului de cont curent nici atunci când prin lege s-ar dispune altfel.

Art. 9 – Dobânzile percepute sau plătite de Banca Națională a României, de instituțiile de credit, de instituțiile financiare nebancare și de Ministerul Finanțelor Publice, precum și modul de calcul al acestora se stabilesc prin reglementări specifice.

Art. 10 – Dispozițiile art. 1.535 și art. 1.538–1.543 din Legea nr. 287/2009, republicată, sunt aplicabile dobânzii penalizatoare.

Art. 11 – Se abrogă **Ordonanța Guvernului nr. 9/2000 privind nivelul dobânzii legale pentru obligații bănești**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 356/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI: Dispoziții tranzitorii și intrarea în vigoare

Art. 18 – (1) Până la intrarea în vigoare a Legii nr. **287/2009** privind **Codul civil**, republicată, dispozițiile art. 3 alin. (1) și (2) se aplică pentru stabilirea dobânzii în materie comercială.

(2) Până la intrarea în vigoare a Legii nr. **287/2009**, republicată, sintagma „în raporturile juridice care nu decurg din exploatarea unei întreprinderi cu scop lucrativ, în sensul art. 3 alin. (3) din Legea nr. **287/2009** privind **Codul civil**, republicată” din art. 3 alin. (3) și art. 5 alin. (1) se va citi „în raporturile civile”.

(3) Dispozițiile art. 8 alin. (3) și art. 10 intră în vigoare la data de 1 octombrie 2011.

(4) Dispozițiile art. 8 alin. (2) se aplică numai până la data de 1 octombrie 2011.

Art. 19 – Prezentă ordonanță intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 8 alin. (3) și art. 10, care intră în vigoare la data de 1 octombrie 2011, și ale art. 15 pct. 1–29, care intră în vigoare la data de 31 decembrie 2011.

Prezentă ordonanță asigură transpunerea următoarelor dispoziții cuprinse în directive ale Uniunii Europene:

– prevederile art. 2 pct. 6 din Directiva **2011/7/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 48 din data de 23 februarie 2011;

– la cap. III–V: Directiva **2009/44/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Directivei **98/26/CE** privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare și a Directivei **2002/47/CE** privind contractele de garanție financiară în ceea ce privește sistemele legate și creanțele private, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 146 din 10 iunie 2009, pag. 37–43; art. 1 din Directiva **2010/78/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a directivelor **98/26/CE**, **2002/87/CE**, **2003/6/CE**, **2003/41/CE**, **2003/71/CE**, **2004/39/CE**, **2004/109/CE**, **2005/60/CE**, **2006/48/CE**, **2006/49/CE** și **2009/65/CE** cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 331 din 15 decembrie 2010, pag. 120–161;

– la art. 15 pct. 1–29: dispozițiile art. 9 pct. (1) (a), pct. (3), (4), (10), (11), (12), pct. (14) paragraful 1, pct. (15) (a), pct. (16), (17), (18), pct. (19)

(a), pct. (31), pct. (32) (a), (b), (d) i)–iv), pct. (33), (34), pct. (35) (a) paragrafele 2–4, pct. (35) (b) ii), pct. (36), pct. (37), pct. (38) (a) ii), pct. (38) (b) și ale art. 13 pct. (1) din Directiva **2010/78/UE** a Parlamentului European și a Consiliului;

– la art. 15 pct. 34: prevederile art. 20 pct. 1 din Directiva **2009/110/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a directivelor **2005/60/CE** și **2006/48/CE** și de abrogare a Directivei **2000/46/CE**, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 267 din 10 octombrie 2009.”

Publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 29 august 2011

D.16) Litera c) a alineatului (2) al articolului 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins²¹:

„Art.48. – (...)

c) câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, exclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității;”

D.17) Explicarea unor termeni și expresii din Codul civil²²:

Art. 211. – În sensul **Codului civil**, precum și al legislației civile în vigoare, prin expresiile alienație mintală sau debilitate mintală se înțelege o boală psihică ori un handicap psihic ce determină incompetența psihică a persoanei de a acționa critic și predictiv privind consecințele social-juridice care pot decurge din exercitarea drepturilor și obligațiilor civile.

Art. 212. – (1) Cu excepția art. 535 din **Codul civil**, în cuprinsul **Codului civil** termenul „necorporal” se înlocuiește cu termenul „incorporal”.

(2) În cuprinsul art. 44, art. 144 alin. (3), art. 146 alin. (4), art. 172, art. 211 alin. (2), art. 316 alin. (2), art. 386 alin. (1), art. 689 alin. (3), art. 990 alin. (1) și art. 991 din **Codul civil**, expresia „lovite de nulitate relativă” se înlocuiește cu termenul „anulabile”.

(3) În cuprinsul art. 215 alin. (1), art. 299, art. 300, art. 347 alin. (1), art. 1.064 alin. (2), art. 1.248 alin. (4), art. 1.251 și 1.252 din **Codul civil**,

²¹ Dispozițiile Legii nr. 571/2003 au fost modificate prin art. 198 din Legea nr. 71/2011.

²² Art. 211–213 și 222 din Legea nr. 71/2011.

expresia „lovit/lovită de nulitate relativă” se înlocuiește cu termenul „anulabil/ anulabilă”, după caz.

(4) În cuprinsul **Codului civil**, precum și în cuprinsul celorlalte acte normative în vigoare, sintagmele „persoane juridice fără/cu scop patrimonial”, „fără scop patrimonial” și „cu scop patrimonial” se înlocuiesc cu sintagmele „persoane juridice fără/cu scop lucrativ”, „fără scop lucrativ” și, respectiv, „cu scop lucrativ”.

(5) În cuprinsul **Codului civil**, termenul „comunitar”/„comunitare” se înlocuiește cu termenul „Uniunii Europene”.

(6) În cuprinsul **Codului civil**, termenul „bancă” și expresiile „instituție bancară” și „societate bancară” se înlocuiesc cu expresia „instituție de credit”.

(7) În cuprinsul art. 1.186 alin. (2), art. 1.191 alin. (1), art. 1.196 alin. (2), art. 1.200 alin. (2), art. 1.240 alin. (2), art. 1.266 alin. (2), art. 1.494 alin. (1), art. 1.495 alin. (1) și art. 2.014 alin. (2) din **Codul civil**, expresia „practicile stabilite între părți” se înlocuiește cu expresia „practicile statornicite între părți”.

(8) În tot cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 254/2007, cu modificările și completările ulterioare, expresia „societate civilă profesională” se înlocuiește cu expresia „societate profesională”.

Art. 213. – La data intrării în vigoare a **Codului civil**, termenii și expresiile din legislația civilă și comercială în vigoare se înlocuiesc cu termenii și expresiile corespondente din **Codul civil**.

.....
Art. 222. – Până la intrarea în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind **Codul de procedură civilă**, referirea din cuprinsul Codului civil la hotărârea definitivă se va înțelege ca fiind făcută la hotărârea irevocabilă.

D.18 Acte normative ce se vor adopta în aplicarea Codului civil²³:

Art. 214. – (1) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul va îndeplini procedurile constituționale necesare adoptării următoarelor proiecte de acte normative:

a) proiectul privind reproducerea umană asistată medical cu terț donator;

b) proiectul pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările ulterioare;

²³ Potrivit art. 220 din Legea nr. 71/2011, actele normative ce se vor adopta potrivit art. 214 din Legea nr. 71/2011 vor intra în vigoare la 1 octombrie 2011.

c) proiectul pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vederea reglementării tratamentului fiscal al fiduciei;

d) proiectul privind organizarea și funcționarea Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare;

e) proiectele oricăror alte acte normative a căror adoptare este necesară în vederea intrării în vigoare sau a aplicării Codului civil.

(2) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a actelor normative prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), Guvernul va adopta, prin hotărâre, norme referitoare la înregistrarea contractului de fiducie și a modificărilor sale la organele competente prevăzute la art. 780 alin. (1) și (2) din **Codul civil**, precum și norme referitoare la avizul de fiducie și la înscrierea acestuia în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

(3) În termenul prevăzut la alin. (1) se aprobă, prin ordin al ministrului justiției, normele metodologice privind organizarea și funcționarea Registrului național notarial al regimurilor matrimoniale, precum și procedura de înscriere și consultare a acestuia.

D.19) Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial nr. 45 din 24 februarie 1948, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează²⁴:

1. La articolul 2 punctul 1, litera a) se abrogă.

2. La articolul 10, punctul 4 se abrogă.

3. La articolul 248, alineatul 3 se abrogă.

4. La articolul 282¹, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, în litigiile al căror obiect are o valoare de până la 100.000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști, asupra acțiunilor posesorii, acțiunilor în evacuare, a celor referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă și luarea măsurilor asigurătorii, asupra cererilor pentru repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procesele penale și în alte cazuri prevăzute de lege.”

5. La articolul 360, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Tribunalul arbitral soluționează litigiul în temeiul contractului principal și al normelor de drept aplicabile, ținând seama, când este cazul, și de uzanțe sau reguli profesionale.”

²⁴ Dispozițiile Codului de procedură civilă au fost modificate și completate prin art. 219 din Legea nr. 71/2011.

6. Articolul 586 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 586. – Când creditorul refuză să primească plata de la debitor, acesta din urmă este în drept să facă o ofertă reală și să consemneze ceea ce datorează.”

7. Articolul 587 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 587. – În scopul prevăzut la art. 586, debitorul va face creditorului, prin mijlocirea unui executor judecătoresc din circumscripția tribunalului în care se află domiciliul creditorului sau domiciliul ales al acestuia, o somație, prin care este invitat să primească prestația datorată.

În acea somație se vor arăta locul, data și ora când suma sau obiectul oferit urmează să îi fie predat creditorului.”

8. Articolul 588 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 588. – În cazul în care creditorul primește suma sau bunul oferit, debitorul este liberat de obligația sa.

Executorul judecătoresc va întocmi un proces-verbal prin care va constata acceptarea ofertei reale.”

9. Articolul 589 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 589. – Dacă creditorul nu se prezintă sau refuză să primească suma ori obiectul oferit, executorul judecătoresc va încheia un proces-verbal în care va consemna aceste împrejurări.

În acest caz, debitorul, spre a se libera de datorie, va putea să consemneze suma sau bunul oferit la CEC Bank – S.A. sau la orice altă instituție de credit ori, după caz, la o unitate specializată, iar recipisa de consemnare se va depune la executorul judecătoresc care a trimis somația. Procedura de consemnare a sumelor de bani este obligatorie pentru unitatea la care urmează a se face consemnarea și nu poate fi condiționată de existența acordului creditorului. Consemnarea bunurilor se face în condițiile prevăzute de lege.

Consemnarea va fi precedată de o nouă somație adresată creditorului în care se vor arăta ziua și ora când și locul unde suma sau, după caz, bunul oferit se va depune.”

10. Articolul 590 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 590. – După consemnare, executorul judecătoresc va constata, printr-un proces-verbal, efectuarea plății și liberarea debitorului.

Procesul-verbal se comunică creditorului în termen de 5 zile de la întocmirea acestuia.

În termen de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal prevăzut la alin. 1, creditorul va putea cere anularea acestuia pentru nerespectarea condițiilor de validitate, de fond și de formă, ale ofertei de plată și consemnațiunii, la judecătoria în circumscripția căreia s-a făcut consemnarea. Hotărârea este supusă numai recursului, în termen de 10 zile de la comunicare.

Debitorul este considerat liberat la data consemnării plății, în afară de cazul în care se anulează oferta de plată și consemnațiunea."

11. După articolul 590 se introduc trei noi articole, articolele 590¹–590³, cu următorul cuprins:

„Art. 590¹. – Oferta de plată poate fi făcută și în timpul procesului, în fața oricărei instanțe, în orice stadiu al judecării. În acest caz, prin încheiere, creditorul este pus în întârziere să primească suma sau, după caz, bunul. Dacă creditorul este prezent și primește prestația datorată, liberarea debitorului se va constata prin încheiere.

În cazul în care creditorul lipsește sau refuză primirea prestației, debitorul va proceda la consemnare conform dispozițiilor art. 589 alin. 2, iar recipisa de consemnare va fi pusă la dispoziția instanței, care, prin încheiere, va constata liberarea debitorului.

Încheierile prevăzute la alin. 1 și 2 se atacă numai odată cu fondul, cu excepția celor date în recurs, care sunt irevocabile.

Art. 590². – În baza procesului-verbal întocmit în condițiile art. 588 sau art. 590 ori a încheierii emise în condițiile art. 590¹, cel interesat va putea cere radierea din cartea funciară ori din alte registre publice a drepturilor de ipotecă constituite în vederea garantării creanței stinse în condițiile prezentului capitol.

Art. 590³. – Dispozițiile prezentului capitol se completează cu prevederile **Codului civil** referitoare la ofertele de plată și consemnațiuni."

12. După articolul 613¹ se introduc două noi articole, articolele 613^{1a} și 613^{1b}, cu următorul cuprins:

„Art. 613^{1a}. – Când cererea de divorț este întemeiată pe culpa soțului pârât, iar acesta recunoaște faptele care au dus la destrămarea vieții conjugale, instanța, dacă reclamantul este de acord, va pronunța divorțul fără a cerceta temeinicia motivelor de divorț și fără a face mențiune despre culpa pentru desfacerea căsătoriei.

Dispozițiile art. 613¹ alin. 4 și 5 și art. 619 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.

Dacă reclamantul nu este de acord cu pronunțarea divorțului în condițiile alin. 1, cererea va fi soluționată potrivit dispozițiilor art. 617.

Art. 613^{1b}. – Când divorțul este cerut pentru că starea sănătății unuia dintre soți face imposibilă continuarea căsătoriei, instanța va administra probe privind existența bolii și starea sănătății soțului bolnav și va pronunța divorțul, potrivit **Codului civil**, fără a face mențiune despre culpa pentru desfacerea căsătoriei."

13. După articolul 616¹ se introduce un nou articol, articolul 616², cu următorul cuprins:

„Art. 616². – Dacă în timpul procesului de divorț unul dintre soți decedează, instanța va lua act de încetarea căsătoriei și va dispune, prin hotărâre irevocabilă, închiderea dosarului.

Cu toate acestea, când cererea de divorț se întemeiază pe culpa pârâtului și reclamantul decedează în cursul procesului, lăsând moștenitori, aceștia vor putea continua acțiunea, pe care instanța o va admite numai dacă va constata culpa exclusivă a soțului pârât. În caz contrar, dispozițiile alin. 1 sunt aplicabile.

Pentru introducerea în cauză a moștenitorilor soțului reclamant, instanța va suspenda procesul potrivit dispozițiilor art. 243 alin. 1 pct. 1.”

14. Articolul 617 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 617. – Instanța va pronunța divorțul din culpa soțului pârât atunci când, din cauza unor motive temeinice, imputabile acestuia, raporturile dintre soți sunt grav vătămate și continuarea căsătoriei nu mai este posibilă.

Instanța poate să pronunțe divorțul din culpa ambilor soți, chiar atunci când numai unul dintre ei a făcut cerere, dacă din dovezile administrate reiese că amândoi sunt vinovați de destrămarea căsătoriei.

Dacă pârâtul nu a formulat cerere reconvențională, iar din dovezile administrate rezultă că numai reclamantul este culpabil de destrămarea căsătoriei, cererea acestuia va fi respinsă ca neîntemeiată. Dispozițiile art. 617¹ sunt aplicabile în mod corespunzător.

Hotărârea prin care se pronunță divorțul nu se va motiva, dacă ambele părți solicită instanței aceasta.

În cazul divorțului prin acordul soților, instanța va pronunța divorțul fără a face mențiuni cu privire la culpa soților.”

15. După articolul 617 se introduce un nou articol, articolul 617¹, cu următorul cuprins:

„Art. 617¹. – Când soții sunt separați în fapt de cel puțin 2 ani, oricare dintre ei va putea cere divorțul, asumându-și responsabilitatea pentru eșecul căsătoriei.

În acest caz, instanța va verifica existența și durata despărțirii în fapt și va pronunța divorțul din culpa exclusivă a reclamantului.

Dacă soțul pârât se declară de acord cu divorțul, dispozițiile art. 613¹ alin. 3–5 și art. 619 alin. 4 se vor aplica în mod corespunzător.”

16. La articolul 619, după alineatul 5 se introduce un nou alineat, alineatul 6, cu următorul cuprins:

„Instanța la care hotărârea de divorț a rămas irevocabilă o va trimite, din oficiu, serviciului de stare civilă unde a fost încheiată căsătoria, Registrului național notarial al regimurilor matrimoniale, prevăzut de **Codul civil**, și, după caz, oficiului național al registrului comerțului.”

17. Articolul 674 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 674. – Cererile posesorii sunt admisibile numai în cazurile și condițiile prevăzute de **Codul civil**.”

18. Articolul 675 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 675. – Cererile posesorii se judecă de urgență și cu precădere.

*Sunt inadmisibile cererea reconvențională și orice alte cereri prin care se solicită protecția unui drept în legătură cu bunul în litigiu.
Întâmpinarea nu este obligatorie.”*

19. *Articolul 676 se modifică și va avea următorul cuprins:*

„Art. 676. – Hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat o cerere posesorie are autoritate de lucru judecat într-o cerere posesorie ulterioară purtată între aceleași părți și întemeiată pe aceleași fapte. Ea nu are însă o astfel de autoritate într-o cerere ulterioară privitoare la fondul dreptului.

Hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat o acțiune privitoare la fondul dreptului are autoritate de lucru judecat într-o cerere posesorie ulterioară în legătură cu același bun.”

20. *La cartea a VI-a „Proceduri speciale”, denumirea capitolului XIV se modifică și va avea următorul cuprins:*

„CAPITOLUL XIV: Dispoziții privind soluționarea litigiilor dintre profesioniști”

21. *La articolul 720¹, alineatele 1 și 1¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:*

„În procesele și cererile dintre profesioniști evaluabile în bani și derivate din raporturi contractuale, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, reclamantul va încerca soluționarea litigiului fie prin mediere, fie prin conciliere directă cu cealaltă parte.

Termenul de prescripție a dreptului la acțiune pentru dreptul litigios supus medierii sau concilierii se suspendă pe durata acestei proceduri, dar nu mai mult de 3 luni de la începerea ei.”

22. *Articolul 720² se modifică și va avea următorul cuprins:*

„Art. 720². – Părțile sau reprezentanții lor pot fi asistați de experți ori de alți specialiști.”

23. *La articolul 720⁴, alineatul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:*

„Încheierea privind luarea măsurilor prevăzute la art. 114¹ alin. 6 poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă a fost dată cu citarea părților, și de la comunicare, dacă a fost dată fără citarea lor.”

24. *La articolul 720⁶, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:*

„Procesele și cererile dintre profesioniști se judecă cu precădere. Instanța este datoră să asigure, potrivit legii, realizarea drepturilor și obligațiilor procesuale ale părților, precum și desfășurarea cu celeritate a procesului.”

25. *Articolul 720⁸ se modifică și va avea următorul cuprins:*

„Art. 720⁸. – Hotărârile date în primă instanță potrivit prevederilor prezentului capitol sunt executorii. Exercițarea apelului nu suspendă de drept executarea.”

26. Articolul 720⁹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 720⁹. – Hotărârea judecătorească dată potrivit prevederilor prezentului capitol, care se aduce la îndeplinire prin executare silită și purtând mențiunea că este irevocabilă, constituie titlu executoriu, fără efectuarea altor formalități.”

27. Articolul 721 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 721. – Dispozițiile codului de față constituie procedura de drept comun în materie civilă; ele se aplică și în materiile prevăzute de alte legi, în măsura în care acestea nu cuprind dispoziții contrare.”

D.20) Dispoziții tranzitorii privind instanța de tutelă²⁵:

Art. 229. – (1) Organizarea, funcționarea și atribuțiile instanței de tutelă și de familie se stabilesc prin legea privind organizarea judiciară.

(2) Până la reglementarea prin lege a organizării și funcționării instanței de tutelă:

a) atribuțiile acesteia, prevăzute de Codul civil, sunt îndeplinite de instanțele, secțiile sau, după caz, completele specializate pentru minori și familie;

b) raportul de anchetă psihosocială prevăzut de **Codul civil** este efectuat de autoritatea tutelară, cu excepția anchetei prevăzute la art. 508 alin. (2), care se efectuează de direcția generală de asistență socială și protecția copilului;

c) autoritățile și instituțiile cu atribuții în domeniul protecției drepturilor copilului, respectiv a persoanei fizice continuă să exercite atribuțiile prevăzute de reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a **Codului civil**, cu excepția celor date în competența instanței de tutelă.

(3) Până la intrarea în vigoare a reglementării prevăzute la alin. (1), în vederea îndeplinirii atribuțiilor referitoare la exercitarea tutelei cu privire la bunurile minorului sau, după caz, cu privire la supravegherea modului în care tutorele administrează bunurile minorului, instanța de tutelă poate delega, prin încheiere, îndeplinirea unora dintre acestea autorității tutelare.

(4) Cererile în curs de soluționare la data intrării în vigoare a **Codului civil** rămân să fie soluționate de instanțele judecătorești sau, după caz, de autoritățile administrative competente potrivit legii în vigoare la data sesizării lor.

E) Legi speciale de interes pentru activitatea notarială abrogate prin Legea nr. 71/2011 integral sau parțial (doar anumite articole din acestea):

Prin art. 230 din Legea nr. 71/2011 au fost abrogate și unele acte normative de interes pentru activitatea notarială. Prin urmare, **începând cu data de 1 octombrie 2011 se abrogă următoarele acte normative:**

²⁵ Art. 229 din Legea nr. 71/2011.

1. Codicele civil (sau **Codul civil din 1864**), publicat în Monitorul Oficial nr. 271 din 4 decembrie 1864, nr. 7 (supl.) din 12 ianuarie 1865, nr. 8 (supl.) din 13 ianuarie 1865, nr. 8 (supl.) din 14 ianuarie 1865, nr. 11 (supl.) din 16 ianuarie 1865, nr. 13 (supl.) din 19 ianuarie 1865, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dispozițiilor art. 1.169–1.206, care se abrogă la data intrării în vigoare a Legii nr. **134/2010** privind **Codul de procedură civilă**²⁶;

2. Legea nr. 313/1879 pentru anularea clauzei penale din oricare contracte și pentru adaosul unui alineat la art. 1.089 din Codul civil, publicată în Monitorul Oficial nr. 40 din 20 februarie 1879²⁷;

3. Codicele de comerț din 1887, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 10 mai 1887, cu excepția dispozițiilor art. 46–55, 57, 58 și 907–935, aplicabile în continuare în raporturile dintre profesioniști, care se abrogă la data intrării în vigoare a Legii nr. **134/2010**, precum și a cărții a II-a „Despre comerțul maritim și despre navigație”, care se abrogă la data intrării în vigoare a Codului maritim²⁸;

4. Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 95 din 27 aprilie 1938, cu modificările ulterioare²⁹;

5. Legea nr. 319/1944 pentru dreptul de moștenire al soțului supraviețuitor, publicată în Monitorul Oficial nr. 133 din 10 iunie 1944³⁰;

6. Legea nr. 4/1953 privind **Codul familiei**, republicată în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările și completările ulterioare³¹;

7. Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, publicat în Buletinul Oficial nr. 8 din 30 ianuarie 1954, cu modificările și completările ulterioare³²;

8. Decretul nr. 32/1954 pentru punerea în aplicare a Codului Familiei și a Decretului privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, publicat în Buletinul Oficial nr. 9 din 31 ianuarie 1954, cu excepția art. 30–43, care se abrogă la data intrării în vigoare a Legii nr. **134/2010**³³;

9. Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat în Buletinul Oficial nr. 11 din 15 iulie 1960³⁴;

10. Art. 1–33 și 36–147 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat, publicată în

²⁶ Abrogat prin art. 230 lit. a) din Legea nr. 71/2011.

²⁷ Abrogată prin art. 230 lit. b) din Legea nr. 71/2011.

²⁸ Abrogat prin art. 230 lit. c) din Legea nr. 71/2011.

²⁹ Abrogat prin art. 230 lit. g) din Legea nr. 71/2011.

³⁰ Abrogată prin art. 230 lit. j) din Legea nr. 71/2011.

³¹ Abrogată prin art. 230 lit. m) din Legea nr. 71/2011.

³² Abrogat prin art. 230 lit. n) din Legea nr. 71/2011.

³³ Abrogat prin art. 230 lit. o) din Legea nr. 71/2011.

³⁴ Abrogat prin art. 230 lit. p) din Legea nr. 71/2011.

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 1 octombrie 1992, cu completările ulterioare³⁵;

11. Legea arendării nr. **16/1994**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 7 aprilie 1994, cu modificările și completările ulterioare³⁶;

12. Art. 21–33 din Legea locuinței nr. **114/1996**, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997³⁷;

13. Art. 7, 14 și 15 din Legea nr. **119/1996** cu privire la actele de stare civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 2 noiembrie 2009, cu modificările ulterioare³⁸;

14. Titlul VI „Regimul juridic al garanțiilor reale mobiliare” al Legii nr. **99/1999** privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999, cu modificările ulterioare³⁹;

15. Titlul X „Circulația juridică a terenurilor” al Legii nr. **247/2005** privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare⁴⁰;

16. Orice alte dispoziții contrare, chiar dacă acestea sunt cuprinse în legi speciale⁴¹.

Pentru mai multe detalii privind toate actele normative modificate sau abrogate total ori parțial începând cu 1 octombrie 2011, prin intrarea în vigoare a noului Cod civil, urmează să consultați Legea nr. 71/2011 pentru aplicarea noului Cod civil.

³⁵ Abrogate prin art. 230 lit. q) din Legea nr. 71/2011.

³⁶ Abrogată prin art. 230 lit. r) din Legea nr. 71/2011.

³⁷ Abrogate prin art. 230 lit. s) din Legea nr. 71/2011.

³⁸ Abrogat prin art. 230 lit. ș) din Legea nr. 71/2011.

³⁹ Abrogat prin art. 230 lit. u) din Legea nr. 71/2011.

⁴⁰ Abrogat prin art. 230 lit. a')aa din Legea nr. 71/2011.

⁴¹ Dispoziție introdusă prin art. 230 lit. b')bb din Legea nr. 71/2011.